

ப்ரார்த்தனா

Savitri

B H A V A N

ஆய்வுக் குறிப்புக்கள் எண். 41

ப்ரார்த்தனை அச்சிட்டு வெளியிடுபவர் : சாவித்ரி பவன், ஆரோவில்

சாவித்ரி பவன்

ஆரோவில் 605 101

தமிழ்நாடு, இந்தியா

தொலைபேசி: 0091 (0)413 2622922

மின்அஞ்சல்: savitribhavan@auroville.org.in

www.savitribhavan.org

Savitri Bhavan is a unit of SAIER

(*Sri Aurobindo International Institute of Educational Research, Auroville*)

This publication has been financed by funds received through SAIER

இப்புத்தகத் தில் வெளியிடப்பட்டுள்ள புகைப்படங்கள் ,
ஸ்ரீ அரவிந்தர், ஸ்ரீ அன்னை ஆகியோரின் வாசகங்களை மறுபதிப்பு
செய்ய அனுமதித்த ஸ்ரீ அபிந்தோ ஆசிரம அறக்கட்டளை மற்றும்
அறங்காவலர் ஆகியோருக்கு எமது மனமார்ந்த நன்றி

ஆங்கில இதழாசிரியர் ஷரத்தாவன்
தமிழில் தனலட்சுமி, சாவித்ரி பவனுக்காக

வடிவமைப்பு : ப்ரிஸ்மா, ஆரோவில், prisma@auroville.org.in

அச்சிட்டோர் : சுதர்சன் கிராபிக்ஸ், சென்னை

ஆகஸ்ட் 2023

பொருளடக்கம்

சாவித்ரியன் மையக்கருத்தும் பூரண யோகமும் தனலட்சமி	4
அறியவொண்ணாப் பொருள் ~ ஏகன் ~ ஸ்ரீஅரவந்தர் ச. புனசுந்தரி, ஆரோவில்	12
சாவித்ரி என்னும் திருச்சொல் சித்ரா கணபதி, ஆரோவில்	24
சாவித்ரி விளக்கம் ~ 27	31
சாவித்ரிபவன் செய்திகள்	56

A marble monument of ponderings, shone
A forehead, sight's crypt, and large like ocean's gaze
Towards Heaven, two tranquil eyes of boundless thought
Looked into man's and saw the god to come.

Savitri, p.334-335

தீர எண்ணிப்பார்க்கும், மிளிரும் ஒரு சலவைக்கல்
நினைவுச்சின்னாம் (போன்ற)
ஒரு நெற்றி, திருஷ்டியின் நிலவரை, சமுத்திரத்தையொத்த
அகன்ற பார்வை
சொர்க்கத்தை நோக்கிய, எல்லையற்ற சிந்தனை கொண்ட
இரு சலனமற்ற கண்கள்
மனிதனுள் பார்த்தது, கடவுள் வருவதை (அங்கு) கண்டது.



சாவித்ரியன் மையக்கருத்தும் பூரண யோகமும்

தனலட்சுமி

பகவான் ஸ்ரீஅரவிந்தர் நமக்கு அருளிச் செய்த சாவித்ரி காவியம் நமக்கு பல விஷயங்களை தெளிவுபடுத்துகிறது. ஓர் ஆசானாக, ஆச்சாரியனாக இருந்து நம்மை வழி நடத்துகிறது. வேதங்களின் உபநிஷதங்களின் சாரத்தை நமக்கு உணர்த்துகிறது. அன்னை அவர்கள் “சாவித்ரியில் இல்லாதது எதுவும் இல்லை” என்கிறார். அதனுடைய ஆழமும் வீச்சும் மனிதர்களால் எட்ட முடியாத ஒன்று. அன்னை சாவித்ரி காவியத்தை “உலகை திருவுருமாற்ற வந்த மந்திரம்” என்கிறார். மனிதனை மட்டுமல்ல, உலகை, அதிலுள்ள உயிருள்ளவை, உயிரற்றவை என அனைத்தையும் திருவுருமாற்றும் வித்து சாவித்ரி காவியத்தில் இருக்கிறது. பூரண யோகம் பயில்வதற்கு, யோகப் பாதையின் பல்வேறு விஷயங்களை தெளிவாக அறிய விரும்புபவர்களுக்கு ஒரு கலங்கரை விளக்கமாகத் திகழ்கிறது சாவித்ரி காவியம்.

கிட்டத்தட்ட 24,000 வரிகளைக் கொண்ட சாவித்ரி காவியத்தின் சாரத்தை, அதன் மையக்கருத்தினை அக்காவியத்தின் இறுதிப் பக்கத்தில் மிக எளிமையாக நமக்கு சொல்லிவிட்டுச் சென்றிருக்கிறார் பகவான் ஸ்ரீஅரவிந்தர். சாவித்ரி மற்றும் சத்யவானைத் தேடி சத்யவானின் தந்தை, தாய் மற்றும் படை வீரர்கள் என அனைவரும் காட்டுக்குள் வருகின்றனர். எமனிடமிருந்து மீண்டு வந்த சத்யவானுக்கு தெளிவற்ற நிலையில் தனக்கு ஏதோ நிகழ்ந்திருக்கிறது என்பது புரிந்தும் புரியாமலும் இருக்கிறது. ஆனால் இந்த எல்லா மாறுதல்களுக்கும் காரணம் சாவித்ரியே என்பதை மட்டும் நன்கு உணர்ந்தவானாக இருக்கிறான் சத்யவான். காட்டில் வசிக்கும் முனிவர்கள் அவர்கள் இருவரிடமும் ஏதோ ஒரு பெரிய மாற்றம் ஏற்பட்டிருப்பதை உணர்கின்றனர். அதில் ஒரு முனிவர் கேட்கும் கேள்விக்கு சாவித்ரி இவ்வாறு பதிலளிக்கிறாள்.

Low she replied,
“Awakened to the meaning of my heart
That to feel love and oneness is to live
And this the magic of our golden change,
Is all the truth I know or seek, O sage.”

P.724

.மெல்லிய குரவில் அவள் பதிலளிக்கிறாள்,
 “என் இதயம் சுட்டும் பொருளில் விழித்தெழுந்தேன்
 அன்பையும் ஒருமையையும் உணர்ந்து முற்றாக வாழ்வதே
 எமது பொன்மய மாற்றத்தின் இந்த அற்புதமாம்,
 இதுவே நானறிந்த அல்லது தேடிய உண்மை, ஓ மாழுனிவரே.”

பகவான் ஸ்ரீஅரவிந்தர் சாவித்ரி காவியத்தில் நமக்கு அளித்திருக்கும் மகா வாக்கியம் இது. நாம் அனைவரும் எப்பொழுதும் நினைவில் கொள்ள வேண்டிய ஒன்று, பின்பற்ற முயற்சிக்க வேண்டிய ஒன்று. உலகில் பல்வேறு காலங்களில் தோன்றிய அவதாரங்களும் மகான்களும் இந்த மனிதகுலத்திற்கு போதித்தது அன்பை மட்டுமே. உருவமற்ற இந்த அன்பு நம் அன்னையின் உருவில் நம்மிடையே வந்து வாழ்ந்திருந்து நம் மீது கொண்ட அன்பால் மட்டுமே நம்மிடையே இருந்து இந்த யோகத்தை செய்தார். பகவான் அருளிய சாவித்ரி காவியத்தின் பல இடங்களில் சாவித்ரி அன்பே உருவானவள் என்பதை சொல்லியிருக்கிறார். இந்த வரிகள் சூட்சமமானது, மனதால் விளங்கிக் கொள்ள இயலாத ஒன்று.

இவ்வரிகளில் இரண்டு விஷயங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ஒன்று இதயத்தில் விழித்தெழும் தெய்வீக அன்பு. இரண்டாவது ஒருமை, ஒன்றிப்பு. முதலில் சாவித்ரியின் இதயத்தில் எப்பொழுதும் விழிப்புடன் இருக்கும் தெய்வீக அன்பை பற்றி பார்க்கலாம்.

பராசக்தி அன்னை சாவித்ரியாக இப்புவிக்கு வந்து பிறந்தது மானிடராகிய நம் மீது கொண்ட அன்பால். அசுவபதி மானிடரின் துயர் நீங்க அன்னையை இங்கு வந்து இறங்குமாறு வேண்டுகிறார். அவருடைய தவத்தின் பயனால், மானிடர் மீது அவர் கொண்ட கருணையால், அன்னையின் அன்பால் அசுவபதியின் மகளாக சாவித்ரி வந்து பிறக்கிறாள். அன்பின் உருவம் சாவித்ரி என்பதை காவியம் நெடுக பல இடங்களில் சொல்லிக் கொண்டே போகிறார் பகவான் ஸ்ரீஅரவிந்தர்.

Here with the suddenness divine advents have,
 Repeating the marvel of the first descent,
 Changing to rapture the dull earthly round,
 Love came to her hiding the shadow, Death.
 Well might he find in her his perfect shrine.
 Since first the earth-being's heavenward growth began,
 Through all the long ordeal of the race,
 Never a rarer creature bore his shaft,
 That burning test of the godhead in our parts,
 A lightning from the heights on our abyss.

அந்த அழகான காட்டில் திடீரென இறை உருவம் ஒன்று இறங்கி வந்தாற் போல் இருக்கிறது. சிருஷ்டி தொடங்கியபொழுது இறைவன் முதன்முதலில் இப்புவியில் இறங்கியதுபோன்ற அதிசயம் மீண்டும் அங்கு நடந்தாற் போன்றிருந்தது. உற்சாகமற்று செய்ததையே செய்து கொண்டிருந்த நடைமுறை விஷயங்கள் திடீரென மாறிய அதிசயம் ஆனந்தத்தில் திளைத்த தருணம். அன்பு அவளிடம் வந்தது, ஆனால் இறப்பு எனும் நிழலை மறைத்துக்கொண்டு அன்பு அவளிடம் வந்தது. Well might he find in her his perfect shrine. 'he' என்று இங்கு குறிப்பிடப்படுவது யார்? "he" அவன் என்பது அன்பைக் குறிக்கிறது. அந்த அன்பு, தான் குடியேற மாசுமறுவற்ற பூரணமான கோயிலாக சாவித்ரியைக் கண்டறிந்தது. அன்பு என்றென்றும் இருந்து ஆட்சி செய்ய பூரணமான இடமாக சாவித்ரியை அறிந்தது. அன்பு தான் உறையும் பூரணமான, சிறப்பான இடமாக சாவித்ரியை ஏன் தேர்ந்தெடுக்கிறது? ஸ்ரீஅரவிந்தர் பின் வரும் வரிகளில் சாவித்ரியைப்பற்றி அழகாக விவரிக்கிறார்.

Since first the earth-being's heavenward growth began,
Through all the long ordeal of the race,
Never a rarer creature bore his shaft,
That burning test of the godhead in our parts,
A lightning from the heights on our abyss.

P.14

ஜடத்திலிருந்து ஆத்மனை அடையும் பரிணாம வளர்ச்சிப் பாதையில் இந்நிலவுலகம் பல சோதனைகளைச் சந்தித்திருக்கிறது. இவ்வுலகில் உள்ள மனித இனமும் அவ்வாறே பல கடும்சோதனைகளை எதிர்கொண்டு கடந்து வந்திருக்கிறது. இருப்பினும் அன்புக் கடவுளின் அம்பினை ஏற்றவர் எவரும் இங்கு இலர். அன்பெனும் தெய்வமான சாவித்ரியிடமிருந்து விடுக்கப்பட்ட அந்த அம்பு நம் இதயத்தினுள் நுழைந்து அதை மலரச் செய்கிறது. இவ்வுலகில் எவருமே இறைவனின் அன்பு குடிகொள்ளுமளவு தூய்மையானவர்களாக இல்லை என்கிறார் ஸ்ரீஅரவிந்தர். இறைவனின் அன்பு அம்பு, இறைமையின் தகிக்கும் சோதனையாக நம்முடைய மனிதப் பகுதிகளில் வந்து சேருகிறது. இந்த அன்பெனும் அம்பு மேலுலக தளங்களிலிருந்து மின்னல் வெட்டு போல நெருப்பாக நம்முடைய உடலையும் ஆன்மாவையும் பற்றிக்கொள்கிறது, மனிதனால் அதைத் தாங்க முடிகிறதா எனப் பரீட்சை செய்து பார்க்கிறது. ஆனால் இது கணநேரமே நீடிக்கிறது. இத்தகைய அன்பு தேவன் தானே விரும்பி தான் உறையும் இடமாக சாவித்ரியை தேர்வு செய்கிறான். இவ்வரிகள் சாவித்ரி காவியத்தின் மிக முக்கியமானதொரு உதாரணம் நம்முடைய கட்டுரைக்கு.

இதே காதையில் மேலும் சாவித்ரியைப் பற்றி பகவான் இவ்வாறு எழுதுகிறார்.

Love in her was wider than the universe,
The whole world could take refuge in her single heart.

அன்பு தேவனே குடி கொண்ட சாவித்ரியின் இதயம் இப்பிரபஞ்சத்தைவிட பரந்து விரிந்ததாகத் தானே இருக்கும். இந்த உலகம் மொத்தமும் அவளுடைய ஒற்றை இதயத்தில் அடைக்கலம் கொள்ள முடியும். பிரபஞ்சமளாவிய அவளது அன்பில் மனிதன் மட்டுமல்ல மற்ற உயிருள்ள ஜீவராசிகளும் உயிரற்ற ஜடப்பொருளும் கூட, அனைத்தும் சாவித்ரியிடம் அடைக்கலம் புக முடியும்.

மீண்டும் இதே கருத்தை பகவான் ஸ்ரீஅரவிந்தர் வலியுறுத்துகிறார்.

Love in the wilderness met Savitri. (p.391)

அன்பின் வடிவாக சாவித்ரி இருப்பதால் அவளைச் சுற்றியுள்ள அனைத்தும் அன்பின் பிம்பமாகவே இருக்கிறது. சாவித்ரி சத்யவானைக் காட்டில் சந்திக்கிறாள். இந்தநிகழ்வை மேற்சொன்ன அற்புதமான இந்த வரியில் எழுதுகிறார். அவள்தம் வாழ்வில் அன்பு மீண்டும் அவளை காட்டில் சந்தித்தது என ஆழகாக கூறுகிறார். சாதாரண மனித அன்பை ஒர் உயர்நிலையிலிருந்து எவ்வாறு வெளிப்படுத்த முடியும் என்பதற்கு ஆழகான ஆழமான உதாரணம் இல்வரி. சாவித்ரியின் இத்தகைய தெய்வீக அன்பே காவியத்தின் கடைசி பக்கத்தில் வெளிப்படுகிறது என்பதைக் காணலாம்.

இப்பொழுது சாவித்ரியின் இதயம் எப்படிப்பட்டது என்பதை பகவான் விளக்குகிறார்.

The whole world could take refuge in her single heart. P.15

இந்த உலகம் முழுவதும் அவளுடைய ஒற்றை இதயத்தில் அடைக்கலம் கொள்ளல் கூடும். இதில் மனிதர்கள் மட்டுமல்ல அனைத்து ஜீவராசிகளும் உயிரற்ற ஜடப் பொருட்களும் அடக்கம். ஆம் சாவித்ரியின் இதயம் அவவளவு பரந்து விரிந்தது. இறை அன்பு அவளிடம் குடிகொண்டதால் அவளுடைய இதயம் பரந்து விரிந்துவிட்டது போலும். இறையன்பால் நிறைந்த இதயம் எப்படிப்பட்டதாக இருக்கும் என சாவித்ரியே எமனிடம் விவரிக்கிறாள்.

"My heart is wiser than the Reason's thoughts,
 My heart is stronger than thy bonds, O Death.
 It sees and feels the one Heart beat in all,
 It feels the high Transcendent's sunlike hands,
 It sees the cosmic Spirit at its work;
 In the dim Night it lies alone with God.

P.635

எனது இதயம் புத்தியின் எண்ணங்களைக் காட்டிலும்
 விவேகமிக்கது,
 ஓ இறப்புக் கடவுளே, எனது இதயம் நினது தளைகளைக்
 காட்டிலும் வலிமையானது.
 அது அனைத்திலும் இருக்கும் அந்த ஒற்றைத் தெய்வ
 இதயத்துடிப்பை பார்க்கிறது, உணர்கிறது,
 அது அந்த அனைத்திற்கும் மேலான அனைத்தையும்
 கடந்தவனின்
 சூரியனை ஒத்த கைகளில் உணர்கிறது,
 அது பிரபஞ்ச ஆத்மனை அதன் தன் பணியில் பார்க்கிறது:
 மங்கலான இருளில் அது தன்னந்தனியே கடவுளோடு
 இருக்கிறது.

சாவித்ரியின் இதயம், மனிதனின் உயர்ந்த சொத்தாக கருதப்படும்
 புத்தியின் சிந்தனைகளைக் காட்டிலும் உயர்ந்தது, விரிவானது.
 மனிதர்கள் தம்முடைய புத்தியை, அறிவுக்கூர்மையைக் கொண்டு
 விஷயங்களை அறிகிறார்கள், தீர்மானிக்கிறார்கள். ஆனால்
 இதயத்தின் தீர்மானமே சிறந்ததாக இருப்பதை நம் வாழ்வின்
 அனுபவத்திலிருந்து அறிவோம். சாவித்ரியின் இதயமோ இந்த
 உலகமே அடைக்கலம் கொள்ளுமளவு பரந்தது எனும் பொழுது
 அது எடுக்கும் தீர்மானம் அல்லது முடிவும் மிகச் சிறந்ததாக
 அனைவருக்கும் அனைத்துக்கும் ஆதரவானதாக இருக்குமல்லவா?
 ஆதனால் அந்த இதயம் அனைத்தினுடைய இதயத்துடிப்பை
 அந்த இறைவனின் ஒற்றைத் துடிப்பாக உணர்கிறது. எனவே
 அனைத்தும் இறைவனின் வெளிப்பாடாக பிரபஞ்ச ஆத்மனின்
 பணியாகப் பார்க்கிறது.

மனம் எப்பொழுதும் நம்மை குழப்பத்தில் ஆழ்த்திவிடும்.
 எனவே அன்னை நம்மை இதய மையத்தில் ஒருமுனைப்படுமாறு
 அறிவுறுத்தியுள்ளார். சைத்திய புருஷன் உறையும் இடம் அந்த
 இதய மையம். அந்த சைத்திய புருஷனுடைய ஆளுமையில்
 இருக்கும் பொழுது அனைத்தும் அன்புமயமானது தானே. அன்னை
 தன்னுடைய டிசம்பர் 16, 1913 தேதியிட்ட பிரார்த்தனையில்:

நின் அன்போ தூயது, எதற்கும் எதாலும் கட்டுப்படாதது, அளவு கடந்தது... .

இந்த அதிசயத்தை அன்பு ஒன்றே சாதிக்க வல்லது. எல்லாத் தடைளையும் தகர்த்து எல்லா சுவர்களையும் ஊடுருவிச் செல்லக் கூடியதும் அதுவே. உண்மையான அன்புக்கு நம்முள் சிறிதாவது இடமிருந்தால் வெகு அழகான பேச்சைவிட அது எவ்வளவோ நலனை நம்மிடத்தும் பிறரிடத்தும் அளிக்க வல்லது.

எம்மனே, இந்த அன்பு எனும் புனித புஷ்பத்தை என் உள்ளத்தில் மலர விடு. எங்களை அணுகுவோர் மீது அதன் நறுமணம் வீசட்டும். இந்நறுமணம் அவர்களை தூய்மைப்படுத்தட்டும்.

இந்த அன்பில்தான் அமைதியும் இன்பமும் உள். சக்திகளுக்கெல்லாம், ஆத்மாநுபவங்களுக்கெல்லாம் பிறப்பிடம் அன்பே. அன்பே கைகண்ட பரிகாரி. இணையற்ற ஆறுதல் அளிப்பதும் இதுவே. அனைத்தையும் வென்று தருவதும் இதுவே. அன்பே பரமாச்சாரியன்!

எனவே அன்பு அனைத்தையும் வெல்லும் சக்தி படைத்தது, இறப்புக் கடவுளான எமனுக்கும் அன்பு காட்டி அவனையும் உய்விக்கும் சக்தி, இறை அவதாரம் அல்லவோ சாவித்ரி. எதையும் கோராத அந்த அன்பு எதையும் சாதிக்கவல்லது என்பதை நமக்கு உணர்த்துகிறார் பகவான் ஸ்ரீஅரவிந்தர் சாவித்ரி காவியம் மூலம்.

இதயத்தில் ஒருமை விழித்தெழுவது எவ்வாறு? அன்பு உறையும் இடத்தில் ஒருமையும் ஐக்கியமும் தவிர்க்க முடியாத ஒன்றுதானே. எங்கெல்லாம் அன்பு இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் ஒருமை oneness என்பது அந்த அன்பின் வெளிப்பாடாக இருப்பதை காண முடிகிறது. ஸ்ரீராமகிருஷ்ணருடைய வாழ்வில் நடந்த ஒரு சம்பவம். ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர் தீவிரமாக சக்தி உபாசனையில் ஈடுபட்டிருந்தார். கடும் தவத்திலிருந்தார். திடீரென நெளிய ஆரம்பித்தார். அவருடைய முதுகில் சாட்டையில் அடித்த காயம். என்ன நேர்ந்தது என்றால் அவர் தன்னுடைய தவத்தில் ஈடுபட்டிருந்த பொழுது வெளியே சாலையில் ஒருவன் மாட்டை சாட்டையால் அடித்து தன் மாட்டு வண்டியை செலுத்திக் கொண்டிருந்திருக்கிறான். அந்த மாட்டின் மேல் பட்ட அடி ஸ்ரீராமகிருஷ்ணரை பாதித்தது. அதுவே அந்த ஒருமை அன்பினால் ஏற்படும் ஒருமை.

சாவித்ரியின் இந்த கடைசிப் பக்கம் தவிர பக்கம் 695இல்

A thousand doors of oneness was her heart.

என்று குறிப்பிடுகிறார் பகவான் ஸ்ரீஅரவிந்தர். சாவித்ரியின் ஒருமை எப்படிப்பட்டது என்பது மேலே குறிப்பிட்டுள்ள வரியின் மூலம் தெளிவாக விளங்கும். சாவித்ரியின் இதயம் ஒருமையின், ஜக்கியத்தின் ஆயிரம் கதவங்களை தன்னகத்தே கொண்டது. அன்பிற்காகவே அன்பு செய்யும் இதயம் கொண்டவள் சாவித்ரி, எதையும் பதிலுக்கு எதிர்பாராமல் அன்பு செய்பவள். மிகவும் மோசமானதைக் கூட சிறந்ததாக மாற்றக் கூடியது, இந்த உலகின் கசப்பான கொடுரங்களை அது குணப்படுத்தக் கூடியது, எல்லா அனுபவங்களையும் ஆனந்தமாக மாற்றுவது. இவ்வாறு சாவித்ரியின் அன்பைப் பற்றி பகவான் கூறும் அந்த வரிகள் இங்கே:

One who could love without return for love,
Meeting and turning to the best the worst,
It healed the bitter cruelties of earth,
Transforming all experience to delight;

p.291

அத்தகைய அன்பு கொண்ட இதயம், அனைத்தையும் மாற்றக் கூடிய அந்த தெய்வீக அன்பு. சாவித்ரி பராசக்தியின் அவதாரம், உயர் உலகவிருந்து நமக்காக இங்கு வந்தவள். அசுவபதியின் தவத்தின் பயனாக, மனிதகுலத்தின் பிரதிநிதியாக அவர் பெற்ற வரம் சாவித்ரி. ஆன்ம ஞானம் பெற்றவர் மன்னர் அசுவபதி. ஆன்ம ஞானம் பெற்றவர்கள் எப்படி இருப்பார்கள்?

ஆன்ம விடுதலை பெற்றவர்களுக்கு ஒருமை, ஜக்கியம் ஆகியவை அவர்களுடைய அருகாமையில் இருக்கும், அன்பு என்பது அந்த ஒருவனுக்காக ஏங்கும் அன்பாக, அந்த ஒருவனுக்காகவே இருக்கும் அன்பாக இருக்கும், ஒன்றுபோல இருக்கும் பலவற்றின் இனிய வேறுபாடு அழகாக திகழும், ஒருமை என்பது பலவானதின் ஆன்மா. இந்த அருமையான சாவித்ரி வரிகள் இதோ:

There unity is too close for search and clasp
And love is a yearning of the One for the One,
And beauty is a sweet difference of the Same
And oneness is the soul of multitude.

P.31-32

அன்பு என்பது எத்தகையதோரு உயர்வான விளைவை நம் ஆன்மாவிற்கு ஏற்படுத்துகிறது என்பதை பகவான் ஸ்ரீஅரவிந்தர் தன்னுடைய The Synthesis of Yoga என்ற நூலில் இவ்வாறு கூறியிருக்கிறார்: அன்பு என்பது பிரிவால் ஏற்படும் துன்பத்திலிருந்து பூரண ஜக்கியத்தின் ஆனந்தத்தை அளிக்கிறது. ஆனால் அதே சமயம் ஜக்கியம் என்ற செயலின் ஆனந்தத்தையும்

அது இழந்துவிடவில்லை. இதுவே ஆன்மாவினுடைய உயரிய கண்டுபிடிப்பாக இருக்கிறது, இதுவே பிரபஞ்ச வாழ்வின் நீண்ட தயாரிப்பாகும். எனவே அன்பின் மூலம் இறைவனை நெருங்குவது என்றால் மிக உயரிய ஆன்மிக நிறைவேற்றத்திற்கு ஒருவர் தன்னை தயார்படுத்திக் கொள்கிறார் என்பதாகும்.

Love leads us from the suffering of division into the bliss of perfect union, but without losing that joy of the act of union which is the soul's greatest discovery and for which the life of the cosmos is a long preparation. Therefore to approach God by love is to prepare oneself for the greatest possible spiritual fulfilment. (p.547)

இதுவரை நாம் பார்த்ததிலிருந்து அன்பும் ஒருமையும் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையது, பிரிக்க இயலாதது என்பது நமக்கு விளங்கும். அன்னை அவர்கள் மனிதகுல ஒருமைப்பாட்டை ஏற்படுத்தும் பொருட்டு ஆரோவிலை தொடங்கினார்.

The purpose of Auroville is to realise human unity. 8 Sep.1965

எனவே ஆரோவிலின் நோக்கமும் சாவித்ரியின் மையக்கருத்தும் ஒன்றே. பகவான் ஸ்ரீஅரவிந்தர் சாவித்ரியில் உரைத்துள்ளபடி அன்போடு அன்பிற்காக அன்பினால் வாழ்வோம்.

Dream Divine Series

சாவித்ரி பவனில் மார்ச் மாதம் முதல் ஒவ்வொரு புதன் கிழமையன்றும் மாலை 4.30 மணி முதல் 5.30 மணிவரை இறை கனவு (Dream Divine) என்ற தலைப்பின் கீழ் ஆரோவிலில் புதிதாக சேர விரும்புபவர்களுக்கு (Newcomers) யயன்படும் வகையில் ஒரு புதிய திட்டம் துவங்கப்பட்டது. இதில் ஆரோவிலின் நோக்கங்கள் மற்றும் இலட்சியங்கள் பற்றியும், ஸ்ரீஅரவிந்தர் ஸ்ரீஅன்னைப் பற்றியும் அவர்களின் பூரண யோகம் குறித்தும், காணொளிகளும் (videos) விளக்க உரைகளும் (presentations) இடம் பெறுகின்றன. மேலும் ஸ்ரீஅரவிந்த ஆசிரமம் மற்றும் ஆரோவிலிலிருந்து சாதகர்களை அழைத்து உரைகள் நிகழ்த்த ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றன. இதுவரை இத்தொடரில் 19 நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றுள்ளன.

அறியவொண்ணாப் பொருள் - ஏகன் - ஸ்ரீஅறவுந்தர்

ச. புவனசுந்தரி, ஒரோவில்

சமயக்குரவர்கள் அனைவருமே பரம்பொருளைப் பற்றிப் பேசும் போது ஏகன், பரம், பரமன், ஒன்று, வாலறிவாளன், பரமமெய்ம்மை, விண்டுரைக்க ஒண்ணாதவன் என்றெல்லாம் வியந்து போற்றிப் பாடியிருக்கிறார்கள். பகவான் ஸ்ரீஅறவிந்தரும் அதற்கு விதிவிலக்கல்ல. தம் சாவித்ரி காவியத்தில் பல்வேறு இடங்களில் பல்வேறுவிதமாக மெய்ப்பொருளைப் பற்றி கூறி வந்தாலும், ஒரு காண்டத்தையே அந்த ஏகப்பொருளுக்கென ஒதுக்கி, 154 வரிகளில், பரம்பொருளைத் தெளிவாகப் புறிய வைத்துள்ளார். அதுதான் “தெய்வீக அன்னை” என்ற மூன்றாம் புத்தகத்தின் முதல் காண்டமாகிய “அறியவொண்ணாப் பொருளைப் பின்தொடர்தல்”.

பகவான் வரைந்துள்ள இக்காண்டத்தை, மிகச் சுருக்கமாக காட்டுகிறேன்: மன்னர் அசுவபதி அதிமனத்தை உணர்ந்த நிலையில், அங்கிருந்துதான் ஏகன் அனேகனாகப் பரினமிக்கிறான் என்பதை அறிந்து கொள்கிறார். படிப்படியாக வெளிப்பட்டுப் போந்துள்ளவற்றை அறிந்து கொள்ள இயன்ற அவருக்கு, எந்தவொன்று அல்லது எதனின்றும் இத்தனையும் வந்தன என்பது அறிய முடியாமலிருக்கிறது. பல்வேறு உலகங்களில் பயணம் செய்து, பல்வகை ஞானங்களைப் பெற்ற யோகி அஸ்வபதிக்கு அனைத்தின் மூலத்தை அறிவது மிகவும் மர்மமாயுளது. உற்பவித்தன யாவும் தெரிகின்றது, யாவற்றையும் அறிய முடிகின்றது. ஆனால், அனைத்தினுடைய உற்பத்தி ஸ்தானம் அல்லது யாவற்றையும் உற்பவிக்கச் செய்கின்ற ஒன்று எது என்பது தெரியாமலுள்ளது. அறியவும் முடியாமலுள்ளது.

மூலமுதலை எங்கனம் அறிவது அல்லது உணர்வது என்பது மிகவும் புதிராகவே இருக்கிறது. அது மனத்தால் அறிய முடியாதது, பற்ற முடியாதது என்பதும் அவருக்குப் புரிகிறது. அம் மூலப்பொருளை, உண்மைப் பொருளை ஒருவருடைய இருப்பில் - beingல்/ஜீவனில் உணர்வுநிலையின் மூலமே - Consciousness மூலமே உணர்ந்து கொள்ள முடியும் என்பதும் தெளிவாகிறது

மன்னருக்கு. இவ்வண்மை தெளிவானவுடன், மன்னர் தன்னுள்ளே, தன் உணர்வுநிலையின் மூலம் அந்த ஆதிமூலத்தைத் தேட்ட தொடங்குகிறார். அதனை, அதன் பல்வேறு தன்மைகளின் வழியாகத் தெரிந்து கொள்கிறார்.

அதிவீர்யம் கொண்ட காண்டம். பகவான் ப்ரும்மத்தை, அதன் சாரத்தை ஒருசேரப் பிழிந்தெடுத்துக் கொடுத்துள்ள காண்டம். காண்டத்தின் ஒவ்வொரு வரியுமே படிப்பவரின் இதயத்தின் ஆழத்தைத் தொட்டு, உள்ளிறங்கக் கூடியவை. நிதானமாக வரிவரியாகத் தோய்ந்திருந்து படிக்க வேண்டிய காண்டம். காண்டத்தின் இறுதி வரிகளில் காணப்படும் சொற்பிரயோகங்கள் பிரமிக்க வைப்பவையாக அமைந்து, வாசகரை ஆனந்தப் பரவசத்தில் ஆழத்துகின்றன. பகவானின் ஆழந்த புலமை நம்மை திகைக்க வைக்கின்றது. இப்படியும் ஒர ஆன்மீக வீச்சு இருக்குமா, இருக்க முடியுமா என்று வியந்து நிற்கிறோம். மேலும் காண்ட வரிகள், மாணிக்கவாசகப் பெருமானார் அருளியுள்ள “திருவாசகமான சிவபூராண”க் கருத்துக்களை ஒத்தமைந்து மிகவும் எழுச்சியூட்டக் கூடியவையாய் உள்ளன.

இனி, பகவான் அந்த ஒருவனைப் பற்றிக் கூறும் ஒவ்வொரு கருத்தாக எடுத்துக் கொண்டு விரிவாகப் பார்க்கலாம். பகவான் விவரிப்பவையாவும் மன்னர் அஸ்வபதியால் அவர் அடைந்துள்ள உயர்நிலையில் உணரப்பட்டவை என்பதை நினைவிற் கொள்ள வேண்டும். மேலும் பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தரால் உய்த்துணரப்பட்டு, உலகோருக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள மெய்ம்மைகளாகும். வழக்கம் போல் காண்ட வரிகளே (புத்.3, காண்.1) இங்கு எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன.

முதலாவதாக, நாம் காண்பது, மன்னர் அஸ்வபதி, மேல்மனத்தின் அதிஉன்னத உயரங்களில் நின்று கொண்டு பின்நோக்கிப் பார்க்கும் பொழுது அவருக்கு, மனம், அறிவு இவையிரண்டும் படைத்துள்ள மிகமிக உயர்ந்த வெற்றிகளைல்லாமுமே ஒன்றுமற்றவையே என்று தெரிகிறது. மனிதன் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறான், தான் கொண்டுள்ள அறிவால்தான், எத்தனை எத்தனையோ புதிய கண்டுபிடிப்புகள், தத்துவங்கள், வசதிகள், வாழ்க்கை வளங்கள் எல்லாம் சாத்தியமாகியுள்ளனவென்று. ஆனால் அது உண்மையே அல்ல, ப்ரும்மத்தின் உயர் சங்கற்பம் தான் இங்குள்ளவற்றை ஆக்கியுள்ளது, அதன் ஆற்றலால் மட்டும்தான் எதுவும் நடக்கக் கூடும் - இந்த மாபெரும் உண்மைகளை மனிதன் மறந்து விட்டு, தானெனும் இறுமாப்புக் கொள்கிறான். அந்த ஏகனின் உயிர்முச்சால் அமைந்ததுதான் இந்திலவுலக வாழ்க்கை.

இவ்வண்மைகளே காண்டத்தின் ஆரம்ப வரிகளாக அமைந்து அழகு செய்கின்றன.

அந்தஒன்றின் மக்துவத்தின் வடிவங்களாய் இருப்பினும் அதன் அருளாகிய சுவாசத்தால் அமையப் பெற்றதே நமது வாழ்க்கை. 4-5

இவ்வயர் உண்மைகளை அறியாதபடியே மானுடன் இறைவனை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறான். ஆனால் எப்படி? பகவான் தெய்வீக வாழ்க்கையில் சொல்லியிருப்பது போல, எங்கோ தொலைதூரத்தே, தன்னால் எட்டவியலா உயரங்களில், தன்னிலிருந்து பிரித்து, தான் வேறு, அவன் வேறு என்பதாக. அவன் ஏன் அவ்வாறு செய்கிறான்? காரணத்தை, பகவான் தனது மெய்யார்ந்த வார்த்தைகளில் கொடுக்கிறார்.

ஊடுருவ முடியாதது, மறைபொருளானது, குரலற்றது,
தெளிவுடன் கண்டுணர முடியாதது”

9

என்று. மனிதன் தன்னைச் சுற்றியுள்ள பொருட்களைத் தன் புலன்களால் பார்த்தும், தொட்டும், முகர்ந்தும், சுவைத்தும், உணர்ந்தும் கொள்கிறான். அவனால் தெரிந்து கொள்ளக் கூடியவை எல்லாமுமே ஏற்கனவே உருவாக்கப்பட்டிருப்பதுவும் அவனுக்குத் தெரிகிறது. யாரோ ஒருவர் ஆக்கியுள்ளார் என்பதையும் ஒப்புக் கொள்கிறான். அனைத்தையும் படைத்தவன் மஹாவல்லமை கொண்டுள்ளான் என்பதையும் தெள்ளத் தெளிவாக உணர்கிறான். அத்தகைய ஒருவன் தன்னை விட உயரேதான் இருக்க முடியும், இருக்க வேண்டும் என்ற (தவறான)கருத்தையும் மிக ஆழமாக தன் உள்ளத்தே பதித்துக் கொண்டு விட்டான். மாறாக, படைத்தவன் எல்லாவற்றினுள்ளும் தன்னை மறைத்துக் கொண்டும், இயக்கிக் கொண்டுமிருக்கிறான், அவனின்றி ஓரணுவும் அசையாது என்பதனை அஞ்ஞானத்தால் மறந்து விட்டான். தன்னின் இயக்கங்களே(தன்முனைப்பே) காரியங்களை ஆற்றுகின்றன என்று என்னி இறுமாப்படைகிறான். அதேசமயம் தன்னால் உணரப்பட்ட, தன்னை விட மேம்பட்ட ஒன்றுக்கு, இறைவன் என்று பெயர் சூட்டி, அதன் அளப்பரிய சக்தியை உணர்ந்து, பயந்து, வியந்து போற்றுகின்றான். துதிக்கின்றான்.

பெயரிடப்பட முடியாத நெருங்கியதான் பேரிருப்பு ஒன்று 23

என்ற வரியும் இக்கருத்தையே வலியுறுத்துகின்றது. தன்னைச் சுற்றியுள்ள பொருட்களுக்கு மனிதன் ஒரு பெயரிட்டு, அதன்மூலம் அதைப் புரிந்து கொள்ள, ஆராய்ச்சி செய்ய, அதனின்றும் வேறொன்றைக் கண்டுபிடிக்க முற்படுகிறான். வெற்றியும்,

தோல்வியும் மாறி மாறி வருகின்றன. வெற்றியில் மமதையும், தோல்வியில் துவளூம் அவனுக்கு ஏற்படுகிறது. அவனுக்கு உதவவென அமைந்த, தான் எனும் அகங்காரமே அவனை மூட, தன்னை இயக்குவிக்கின்ற ஒன்று உண்டு என்பதை உணரவும், அது எதுவென்பதை அறியவும் முற்பட்டானில்லை. இந்த இடத்தில் பகவான்,

நாம் என்று நினைக்கும் ஒன்றினை விட மிக
நெருக்கமானதாயிருப்பினும்
நாம் எதால் ஆகியுள்ளோமோ அதனின் முற்றுமான
உண்மையது;

அதன் செயற்பாடுகளாலேயே மறைக்கப்பட்டு,
தூரத்தே இருப்பது போல் தோன்றுகிறது. 8

பரந்ததோர் வலிந்து ஊட்டுகின்ற
பேரின்பக் கிளர்ச்சி அதன் கூடவே அமைதி 24

என்ற வரிகளின் மூலம் அந்த படைத்தவொன்றைப் பற்றி, அந்த ஒன்றின் மூலங்களைக் காண்பிக்கிறார். மிக ஆழம் பொருந்திய வரிகள்.

இந்த நான்கு வரிகள் மூலமாக, அறியவொண்ணாப் பொருள் நமக்குள்ளோயே இருப்பதைச் சொல்கிறார். ஆனால் உடனேயே மனிதனின் அறிவு அது ஏன் நமக்குத் தெரிவதில்லை என்ற கேள்வியை எழுப்புகிறது. யோகி ஸ்ரீஅரவிந்தர் பதிலிறுக்கிறார். உள்ளுறையும் பரமன் செயல் புரிவது, வெளிப்பட்டு வந்துள்ள இயற்கையாகிய உடலின், மனத்தின் வழியாகத் தான். நம்மின் பகுதிகளாக அமைந்துள்ள அவற்றைத் தான், நாம் எனக் கொள்கிறோம். ஆகவே நம்முடைய வாழ்க்கைச் செயல்களே அவனை மறைக்கின்றன. செயலாகிய கர்மத்தை ஆற்றிக் கொண்டே செல்வதுதான் வாழ்க்கை என்ற அளவில் மட்டுமே இருக்கிறோம். மேலும் நாம்தான், அவனை நம்மை விட்டு வெளியே வைத்து, பூஜிக்க மட்டும் செய்கிறோம், உள்ளே உணர முற்பட்டோமில்லையே! அந்தப் பூஜையையும் கூட அன்றாடக் கடமைகளில் ஒன்றாகக் கருதி, அதைச் செய்துவிட்டுப் பிறகு, முற்றிலுமாக மறந்து போய் விடுகிறோம். படைத்தவனைத் துதித்தல் மட்டுமே நாம் செய்ய வேண்டிய கடமை என்றும், அதுவே போதுமானது என்றும் நினைக்கிறோம். கடவுளுக்கும் நமக்குமுள்ள தொடர்பை விட்டு விட்டுப் பெறுகிறோம். அவன் நம் உள்ளத்திலேயே உறைந்து வழிகாட்டுவதை முழுவதுமாக மறந்து போய் விடுகிறோம். இக்கருத்தைத் தான் பகவான்

அதன் அருளாகிய சுவாசத்தால் அமையப் பெற்றதே
நமது வாழ்க்கை - 5

என்ற அடிமூலத்தை விண்டுரைக்கிறார். அடுத்து பகவான் காட்டுவது அந்தன்றின் சாரம் என்னவென்பதை, முதற்கருத்து :

தொட்டுணர (புலன்களால்) முடியாதிருப்பினும்
உள்ளதனைத்தையும் நிறைக்கின்றது,

- 39

எற்கனவே சொன்னது போல, அசேதனப் பொருள் தொடங்கி, பரிணாமத்தின் தற்போதைய உச்ச கட்டமான மனிதன் வரை, எல்லாவற்றையும் தன்னிலிருந்தே வெளித் தோன்றச் செய்தும், அவற்றில் உறைந்தும் இருக்கின்ற அந்தவொன்றை, புலன்களால் தொட்டுணர முடியாதிருப்பது உண்மையிலும் உண்மை. இது வெளியே, புறநிலையைச் சார்ந்து உணர்த்தப்படும் கருத்து. ஜம்புலன்கள் மூலம் மனிதன் ஒன்றை உணர முற்படுகிறான். ஆனால், அது இன்னதென்று அறியச் செய்வது அறிவு. அறியக் காட்டும் அறிவாக மினிர்வதும் பரம்பொருளே. அது இல்லையென்றால் எதுவும் இல்லை. சாதாரண மனிதன் உணராத ஒன்றான இக்கருத்து, ஞானிகளாலும், யோகியராலும் உணரப்பட்டுள்ள உண்மை. இதனையே மாணிக்கவாசகப் பெருமானார்

”விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய் எண்ணிறந்தெல்லையிலாதானே”

என்று சிவபுராணத்தில் பாடுகிறார். இங்கு விளங்கொளியாய் என்றது விளக்குகின்ற அறிவினை. தாயுமானசுவாமிகளோவெனில் நம்மைப் பார்த்து விளாக்களை விடுக்கிறார்:

அங்கிங்கெனாதபடி எங்கும் பிரகாசமாய், ஆனந்த பூர்த்தியாகி, அருளொடு நிறைந்தது எது? தன் அருள் வெளிக்குளே அகிலாண்ட கோடி எல்லாம் தங்கும்படிக்கு இச்சை வைத்து, உயிர்க்குயிராய்த் தழைத்தது எது?

மனவாக்கினில் தட்டாமல் நின்றது எது?

எல்லாவற்றிற்கும் ஒரே விடைதான்: பரம்பொருள்.

அதோடு மட்டுமில்லாது, “கருணாகரக் கடவுள்” என்ற பாடற் தொகுதியின் முதற் பாடவில் முழுவதுமாக அவனை, பரம்பொருளைப் போற்றித் துதிக்கிறார் கீழ்க்கண்டவாறு:

நிர்க்குண நிராமய நிரஞ்சன நிராலம்ப
நிரவிஷய கைவல்யமா
நிஷ்கள அசங்க சஞ்சலரகித நிர்வசன

நிர்தொந்த நித்த முக்த
தற்பர விஸ்வாதீத் வ்யோமபரி பூரண
சதானந்த ஞானபகவ

(அர்த்தம் சொல்லப் போனால் கட்டுரை நீண்டு விடும்.
அன்பர்களின் தேடுதல் தொடரட்டும் - அர்த்தத்தை அறியவென)

அடுத்து அதன் “இருப்பை” எடுத்துக் கொள்கிறார் யோகி. இருப்பு என்பது - ஒன்று- ஒரு பொருள் இருந்து கொண்டிருப்பது. உதாரணமாக, ஒருவன் இருந்து கொண்டிருக்கிறான் அல்லது வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறான் என்று எடுத்துக் கொள்வோம். அம்மனிதன் இருக்கிறான், பல குணங்களைக் கொண்டிருக்கிறான், பல செயல்களைப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறான், அதன் மூலம் பல விளைவுகள் ஏற்படுகின்றன இல்லையா? அது போலவே, அனைத்திற்கும் ஆதியான அறியவொன்றாப் பொருஞ்சுக்கும் இவையனைத்தையும் பொருத்திப் பார்க்க வேண்டாமா? அதனைத் தான் பகவான் எடுத்து விளக்குகிறார்.

அதன் இல்லாமை மாபெரும் செயல்களைக்கூட
மந்தமாக்கி விடும்,

அதன் சாந்தித்யமோ மிகச் சிறியதைக் கூட
தெய்வீகமாககிக் காட்டும்.”

30-31

இவ்விரு கருத்துக்களும் மிக உயர்ந்த தத்துவங்களாகும். மெய்ப்பொருளின் இருப்பு நிலையைச் சொல்லும் போது “சாந்தித்யம்” என்று சிறப்பித்துக் கூறுகிறார். மேலும் இங்கு இருநட்புகள் கூறப்படுகின்றன. ஒன்று, மாபெரும் செயல், இன்னொன்று, சிறிய செயல். அடுத்த அழகு, மாபெரும் செயலில், ப்ரும்மத்தின் இல்லாத தன்மை எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது, சிறிய செயலில் இருப்புசாந்தித்யம் இருக்கின்ற தன்மை எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. இல்லாமை, பெரிய செயலையும் சிறியதாக்கி விடுகிறது, இருப்பு, சிறியதையும் கூட தெய்வீகமாகி விடுகின்றது. ஆக, இந்த இரு வரிகளில் நாம் உய்த்துணர்வது, மெய்ப்பொருளின் இருப்பை எல்லாவற்றிலும் உணர்ந்து, கடமையை ஆற்றினால், புவியில் வாழ்வானது, தெய்வீகமாகி விடும். வாழ்வே யோகமாகி விடும். அடுத்து வருகின்ற வரிகளில், வேறு இரு கருத்துகள் பேசப்படுகின்றன:

அது ஆங்கிருக்கும் போதில், ஹ்ருதயத்தின் அடியாழம்
நிரப்பப்பட்டது;
ஆயின் வளத்துடன் ஆக்கமுட்டுகின்ற (அத்)தெய்வத்திருவரு
பின்வாங்கிச் சென்றாலோ,

உயிர்வாழ்வானது அதன் குறிக்கோளை
ஓன்றுமற்ற(வெறும்பாழில்) இழந்தது.

32-34

சாதாரணமாக உயிர்வாழ்விற்கு அடிப்படைத் தேவை, உணவு, உடை, உறைவிடம். புறத் தேவைகள் நிறைவுற்ற பின்னர்தான் மனிதன், அகம் என்ற ஒன்று இருக்கின்றது என்று உணர்கிறான். அதிலும் ஒரு சிலருக்கே அதனையும் கவனித்து, நிறைவு செய்ய வேண்டுமென்ற உணர்வும், அதற்கான ஆர்வமும் பிறக்கிறது. பெரும்பாலும் மனிதசமூகம் புறத்தேவையை நிறைவு செய்தல் என்ற அளவிலேயே திருப்தியடைந்து, மரணிக்கிறது. அகத்தை ஆராயப் புகுந்தவுடன் தேடல் ஆரம்பிக்கிறது. தேடுதலின் முதற்கட்டமாக, மனதுமங்களுக்குள் செல்ல வேண்டுமென்ற உந்துதல் உண்டாகிறது. கற்றும், பெற்றும் வந்த அறிவு (Knowledge) சற்றே நிலையாக்கம் அடையத் தொடங்க, அறிவால் அடைந்த பயன் முடிந்து, அது ஞானம் (Wisdom) என மாறத் துவங்குகிறது. இப்போது பகுத்தறிகின்ற அறிவு பின்னடைய, மூளை-புத்திக்கு அளிக்கப்பட்டிருந்த முதல் ஸ்தானத்தை ஹ்ருதயம் ஆக்கிரமிக்கத் தொடங்குகிறது (இந்த ஒன்றையே நம் பரிபூரண யோகத்தில் சைத்ய புருஷன் என்றழைக்கிறோம்). ஞானமாக மனிதனில் இடம் பிடித்துள்ள பரமன் சிறிது சிறிதாக அதன் அடியாழம் வரை ஊடுருவிச் செல்லத் தொடங்குகிறான். ஆங்கு முழுவதுமாக தன்னை நிறைக்கத் தொடங்குகிறான். கர்மயோகமாக வாழ்க்கையைத் தொடங்கியவன், ஞானயோகத்திலும் ஆழ்ந்து, இரண்டுமாகவே ஈங்கு வெளிப்பட்டுள்ள பரமமெய்ம்மை, அவனை விட்டு நீங்காமல் இருக்கிறான், அம்மனிதனுடைய வாழ்க்கையை நடாத்திச் செல்கிறான். வளத்துடன் ஆக்கமூட்டுகின்றான் என பகவானால் அவனின் இருப்பு போற்றப்படுகின்றது.

31ம் வரி, பரம்பொருள் குடி கொண்ட இதயத்தைப்பற்றிப் பேசுகிறது என்றால், அடுத்த இரு வரிகளும், அது இல்லாமற் போனால் என்னவாகும் என்பதைக் காட்டுகின்றன. பரமமெய்ம்மை - தெய்வத்திருவரு பின்வாங்கிச் சென்றாலோ, உயிர்வாழ்வானது அதன் குறிக்கோளை ஓன்றுமற்ற(வெறும்பாழில்) இழந்தது - இழக்கின்றது. காரணத்தை அறிவு குறைந்தவர்களாலும் புரிந்து கொள்ள முடியும். விளக்கவே தேவையில்லை. ஒரு மனிதன், அவன் பேரரசனாக இருக்கலாம், பெரும் அறிவாளியாக இருக்கலாம், இருந்த போதிலும் அவனிடத்தே இறையான்மை குடி கொண்டிராவிடில், அவன் வெறும் பாட்டு. உயிரில்லா உடல் போலவே கருதப்படுவான்.

அடுத்தாக, இருப்பு என்ற ஒன்று இருந்தால், செயல் ஒன்றும் கட்டாயம் இருக்க வேண்டுமென்பது எழுதப்படாத விதி. இதையே பகவான் ஸ்ரீகிருஷ்ணன் பகவத்கீதையில் அர்ச்சனனிடம் கூறுகிறான்: “அர்ச்சனா, என்கு செயல் புரிய வேண்டிய அவசியமே கிடையாது, ஆயினும் நான் உலகத்தார்க்கு வழிகாட்டியாக செயல் புரிந்து கொண்டேயிருக்கிறேன்” என உரைக்கிறான். ஆகவே, அந்த அறியவோன்னாப் பொருள் ஆற்றும் செயல் பற்றியும் பகவான் கூறுகிறார்.

“உருவாக்குவதோடு பல லட்சக்கணக்கான உலகங்களைத்
துடைத்தழிக்கவும் செய்த அது
பின்னும் ஆயிரக்கணக்கான உருவங்களையும்
நாமங்களையும் எடுத்து இழுந்தது.”

40-41

படைத்தல் ஒன்றே அதன் செயல்பாடில்லை. ஆக்குவதும், அதன்பின் அதனை நீக்கி விட்டு(அழித்து விட்டு) பிறிதொன்றைப் படைக்கவும் செய்கிறது. ஏன்? முதலாவதாக, பின்னும் பின்னும் தன்னுடைய வெளிப்பாட்டை சீர்திருத்தியமைத்துக் கொண்டு வருவதில் அது மகிழ்ச்சியடைகிறது. அடுத்தாக, தன்னின் வெளிப்பாடு பூரணமாக ஆகும் வரை அது திருப்தியுறாமல் இருக்கிறது. எடுப்பதிலும், இழுப்பதிலும் அது ஒரே மாதிரியான களிப்பை அடைகிறது. அக்ஷர ப்ரும்மமும், க்ஷர ப்ரும்மமும் விளையாடும் விளையாட்டை பகவான் இவ்விரு வரிகளில் நயம்பட உரைக்கின்றார். நம் அன்னையாரும் தன் 28, அக்.1953 உரையாடலில் இக்கருத்தைக் கூறியிருக்கிறார்:

“இயற்கையின் வழிகள் மெதுவாகவும், தெளிவின்றியும், சிக்கலாகவும் இருக்கும். ஒன்றைச் செய்வதற்கு அவள் நீண்ட காலம் எடுத்துக் கொள்கிறாள்.. ... இயற்கைக்கு இன்னும் எல்லையற்ற காலம் இருக்கிறது. காலம் வீணாவதைப் பற்றி அவனுக்கு கவலையில்லை: அவள் பெரிய கொப்பரையில் பொருட்களைத் தயாரிக்கிற ஒருவரைப் போல் இருக்கிறாள், பல பொருட்களைப் போட்டு ஒரு கலவை தயாரிக்கிறாள், அது சரியாக வராவிட்டால் எல்லாவற்றையும் வெளியே எறிந்து விடுகிறாள். ஏனென்றால் அதே பொருட்களை மீண்டும் எடுத்து ஒரு புதிய கலவையைத் தயாரிக்க முடியும் என்பது அவனுக்குத் தெரியும். அதுதான் உள்ள நிலவரம்”.

அனைத்தும் அதனின்று வெளி வந்தவையே, அதனுள்ளேயே
இல்லாமற் போவதற்கும் அழைக்கப்பட்டன.

112

என்ற இந்த வரியில் பிரபஞ்சமும், அண்ட சராசரங்களும், சகல உலகுகளும் ப்ரும்மத்தின் வெளிப்பாடே என்றும்,

அவையனைத்துமே அதன் அழைப்பிற்கு இனங்குபவையே என்றும் கூறுவதன் மூலம் பகவான் அதன் செயல்பாட்டைத் தெளிவாக்குகிறார். இத்தனை இலக்கணம் கொண்ட அது எது? யாராலுமே சொல்ல முடியாதது.

எந்நாமமுமற்ற அந்த ஒன்று
தனித்தும் ஏதிர்த்தும் அனுக முடியாவோர் ஆற்றலொன்று,
சிந்தனையின் பற்றும் திறத்திற்கு எதையுமே

அளிக்காத ஒன்று 70-72

மனத்தினுடைய முறையீட்டிற்கு அப்பாலான பரமமெய்ம்மை.

86

ஆயின் அஃது யாது, எந்தவொரு எண்ணமோ
அன்றிப் பார்வையோ உரைக்கவியலாதது. வரி-113

இத்தனையையும் உரைத்த பிறகு, அதனை என்னவென்று அறிகின்ற ஆவல் அதிகரித்து நிற்கின்ற நிலையில் இப்போது கவி உரைக்கிறார், அந்தவொன்று, அறியவொண்ணாப் பொருள் எங்கிருக்கிறது, அது காட்சியளிப்பது எவ்வாறென்று.

அண்டம் தனது வண்ணம் கொண்ட

(முகத்)திரையை விலக்கியது,
படைக்கப்பட்ட பொருட்களின் பெரும் புதிரின்
கற்பனைக்கெட்டா எல்லையிலே
தொலைவே கண்ணுற்ற பூரணமானதின் இறைவடிவம்

தோன்றலாயிற்று,
அவன் பாதங்கள் வாழ்க்கைத் தத்துவத்தில் அழுந்தப்
பதிந்து மருட்பெரிய சிறுகுளால் தாங்கப்பட்டிருந்தன. 94-98

அண்டம் ஒரு திரையாக அதனை மறைத்துள்ளது. அது எதனைப் படைத்திருந்ததோ அதுவே அதனை மறைக்கின்ற திரையாக இருக்கின்றது. அல்லது 83 வரியில் சொல்லியிருப்பது போல,

அதன் செயற்பாடுகளாலேயே மறைக்கப்பட்டு, தூரத்தே இருப்பது போல் தோன்றுகிறது என்பதற்கேற்ப, ஒரு திரையின் பின் இருக்கிறது. கற்பனைக்கெட்டா எல்லையில் இருக்கிறது. இப்போது, பெரும் விழைவுடன் அதனை அறிய முற்பட்ட மன்னருக்கு அது தன்னை வெளிப்படுத்திக் காட்ட ஆரம்பிக்கிறது. “தட்டுங்கள் திறக்கப்படும், கேளுங்கள் கொடுக்கப்படும், தேடுங்கள் கிடைக்குமென்றார்” என்பது விவிலிய வாக்கு.

அடுத்து பகவான் காட்டுவது, அவருடைய பரிபூரணயோகத்தின் சாரத்தைப் பிழிந்தெடுத்துக் கொடுப்பதாக அமைந்துள்ளது. பரமன்தான், வாழ்க்கையாக மலர்ந்துள்ளான், அவனேதான்

வாழ்க்கையைத் தாங்கி வழிநடத்திச் செல்கிறான் என்பதை வெள்ளிடை மலை போலக் காட்டுகிறது இந்த வரி.

அவன் பாதங்கள் வாழ்க்கைத் தத்துவத்தில் அழுந்தப் பதிந்து மருட்பெரிய சிறகுகளால் தாங்கப்பட்டிருந்தன. 98

இதனை சாவித்ரி வகுப்பில் எப்படி விளக்குவது என்று யோசித்து, யோசித்துக் குழம்பிக் கொண்டிருந்த வேளையில், மிகத் தெளிவாக, பரமபுருஷனான ஸ்ரீவிஷ்ணுபகவான், கருடனின் மேலே தன் இருதேவியருடனும் அமர்ந்து தரிசனம் தருகின்ற காட்சி மனக்கண்ணில் தோன்றி வழிகாட்டியதை மறக்கவே இயலாது. அதில் கருடனின் சிறகுகள் விரித்தவாறும், கால்கள் மண்ணிலே இறங்கிப் பதிந்திருப்பது போலவும் இருக்கும். அறியவொண்ணா தத்துவமான வாழ்க்கை என்பது ஏற்றுக் கொண்டு, அவன் அருளினால் நடத்திச் செல்லப்பட வேண்டியவான்றேன்று, அறிய வைக்கப்பட்டது ஸ்ரீஅரவிந்தபகவானின் அருளினாலேதான். இவ் வரியினால் இன்னொன்றும் தெளிவானது - நமது புராணங்களில் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ள காட்சிகளின் / உண்மைகளின் பின்னால் பெரும் பெரும் தத்துவங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன என்பது. நம் முன்னோர்கள் வாழ்க்கையை விட்டுவிடச் சொல்லவில்லை என்பதுவும் தெளிவானது. காட்சியளித்த தேவன் எப்படிப்பட்டவன்?

சர்வவல்லமையுடையவன், காலமதின் ஏகாந்த தீர்க்கதறிசி, 99
அந்த ஏகன், சர்வ வல்லமையுடன், ஏற்கனவே பார்த்தது போல ஆக்கவும், காக்கவும், ஆழிக்கவும் வல்லவனாக இருக்கிறான். அவன் சங்கல்பிப்பது ஒன்றே இங்கு நடக்கின்றது. அவனின்றி ஓரணுவும் அசையாது. அப்பேர்க்கொத்தவன், எல்லாவற்றையும் தன்னிலிருந்து வெளிக் கொணர, காலம் என்ற கணக்கை அளவுகோலாகக் கொண்டு வருபவனாக, தன்னுள்ளேயே முக்காலத்தையும் அடக்கியவனாக உள்ளான். காலம் என்பதன் ஏகபோக உரிமையாளன் அவனே. ஆதியான தோற்றமாக, இறுதி முடிவாக, இடையிலேயும், பின் இவை அனைத்துமே இல்லாத நிலையிலும் நித்யனாய் நிற்பவன் அந்த ஏகன்.

அடுத்து அவனுடை நோக்கு பேசப்படுகிறது:

அகநோக்குடன், ஆய்ந்தறிய முடியாத,
வைரமொத்த கூர்நோக்குடையவன். 100

உரைப்பதற்கொண்ணாதவன் - அவனை எந்த வார்த்தைக்குள் அடக்குவது? நோக்கரிய நோக்கே, நுணுக்கரிய நுண்ணுரவே - என்கிறார் மாணிக்கவாசகப்பெருமானார்.

இனி வருகின்ற வரிகள் அனைத்துமே விளக்கத்திற்கு அப்பாற்பட்டவையாகும். தம்மைத் தாமே விளக்குவன். பகவான் அமைத்திருக்கும் வார்த்தைக் கோர்வை நம்மைக் கிறங்க வைக்கின்றது. குறிப்பாக,

எந்த ஒன்றால் அனைத்தும் உயிர்த்திருக்கின்றனவோ,
எது எந்தவொன்றாலும் உயிர்த்திருக்கவில்லையோ,

என்ற 148ம் வரி ஏகத்வத்தின், அறியவொண்ணாப்பொருளின் உயிர்மையைத் தொட்டு நிற்கிறது. காவியத்தின் சத்தான வரிகளில் முதன்மையாய் நிற்கிறது எனலாம்.

இங்கு கட்டுரையில், இக்காண்டத்தின் இறுதி வரிகள் மாற்றியமைத்துக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன, காரணம், நம்முடைய சாதாரண மனத்திற்கு, அறிவிற்கு அர்த்தம் எனிதாகப் புரிபடுவதற்காக. மேலும் சாவித்ரி அன்பர்கள் தாமே படித்துப் புரிந்து கொள்ள முடியும் என்பதனால் கீழ்க்காணும் வரிகளுக்கு எந்தவொரு விளக்கமும் தரப்படவில்லை. அன்பர்கள் பகவானின் ஆங்கில மூல வரிகளையும் அருகே வைத்துக் கொண்டவாறே படித்தால் சுவை பெருகும்.

ஓர் அளக்கவொண்ணா பிரகாசிக்கின்ற இரகசியம்
வெளிப்படாதனவற்றின்

முடுதிரைகளினால் அரணமைக்கப்பட்டபடி,
மாறுகின்ற பிரபஞ்ச இடைக்காட்சிக்கப்பால்
பரம்பொருள் உறைகிறான், மாறாமல் அதே போன்று
ஓர் இருப்பு உருவற்றது, தோற்றங்களற்றது ஓசையற்றது
படைத்தலின்றி, படைக்கப்படாமலும், தோன்றுதலுமின்றி.
(தோன்றியது)

ஏகமும் தனித்வமும், வர்ணிக்கவியலா முழுமை.
கருத்தினின்றும் மனப்பாங்கினின்றும் பாதுகாக்கப்பட்டதோர்
தாய இருப்பு, பகிரப்படாத நித்யமான பேரின்பத்தின் ஓர் உணர்வுநிலை
தன்னின் வேடமற்ற வரம்பற்ற தன்மையில் தனித்து அது
வாழ்ந்தது, அதனின் நாமமற்றதன்மையில் அனைத்து தனித்தன்மைகளும்
அழிந்துபட்டன. அதனுடைய பரந்ததன்மையில் எந்தவொரு செயலுமில்லை,
அசைவுமில்லை: அங்கே இரண்டானது இல்லை, அதற்குத் துணையோ
சமமானதோ இல்லை அதனுக்கு (அதுவே) அது மட்டுமே மெய்மையாயிருந்தது.

எந்த ஒன்றால் அனைத்தும் உயிர்த்திருக்கின்றனவோ, எது
 எந்தவொன்றாலும் உயிர்த்திருக்கவில்லையோ,
 ஒப்புயர்வற்றதின் உறையுள், மாற்றமடையா அதே ஒன்று,
 ஒரு மோனமான மறைஞானக் கருவுலம், ஆழங்
 காண முடியாவொன்று,-
 வரம்பிலி, நித்யமானது, கற்பனைக்கெட்டாதது, ஏகனாய்.

ஸ்ரீஅரவிந்த யோகியின் சொற்கோவை ஆழகில் லயித்துப்
 போய், தம்மை மறந்து ஏகனோடு ஒன்றியிருக்கும் உங்களை,
 அந்தவொன்றோடும், பகவானோடும் விட்டுவிட்டு விடை
 பெறுகிறேன்.

கட்டுரையில் வரும் சாவித்ரி வரிகளை மொழியாக்கம் செய்திருப்பது
 கட்டுரை ஆசிரியரே.

புதிய வெளியீடு

The English of Savitri புத்தக வரிசையின் இறுதி தொகுதியான
 12ஆம் தொகுதி ஐஉன் 4ஆம் தேதியன்று வெளியிடப்பட்டது.
 ஸ்ரீஅரவிந்தரின் சாவித்ரியை எனிய முறையில் விளக்கி
 அதனை அனைவரும் பயன்படும் வகையில் புத்தகமாக
 வெளிவர வேண்டும் என்பதையே தன்னுடைய வாழ்வின்
 நோக்கமாகக் கருதினார் ஷ்ரத்தாவன் அவர்கள். எனவே
 இந்த கடைசி தொகுதியை அவருடைய பிறந்த நாளன்று
 வெளியிடுவதை சாவித்ரி பவன் தனது கடமையாக கருதியது.
 இப்புத்தகம் பற்றிய விவரம் கீழே:

The English of Savitri Volume 12

Book Six, The Book of Fate, Book Eight, The Book of Death
 and Book Nine, The Book of Eternal Night
 is now available from SABDA and Savitri Bhavan

Hardbound, 440 pages, price Rs. 600

Also available in e-publication format from
www.auro-ebooks.com

சாங்கீர்ணம் திருச்சொல்

சித்ரா கணபதி, ஆரோவில்

பகவான் அரவிந்தரின் The Synthesis of Yoga புத்தகத்தை படித்துக் கொண்டிருந்த போது "Yoga of Divine Works" என்ற பகுதியின் முதல் அத்தியாயத்தில் ("Four aids") (p. no.53) ஆன்ம மலர்ச்சியில் துணையாக வருவன பற்றி விளக்குகையில், 'The usual agency of this revealing is the Word" (p. no. 54) என்று கூறியிருந்தார்.

Word என்றால் வார்த்தை என்பது நாம் அனைவரும் அறிந்த ஒன்று. வார்த்தை அல்லது சொல் என்பது ஒரு செயலை அல்லது ஏதோ ஒன்றை குறிக்கிறது. வாக்கிலிருந்து சொற்களாக வருவதும் எழுத்தின் மூலம் வருவதும் வார்த்தைதான். ரிஷிகள் தாம் கண்ட அக்காட்சி எனும் அனுபவம் அளித்த வார்த்தைகளே வாக்கிலிருந்து மந்திரங்களாக வெளிவந்தன. ஸ்ரீகிருஷ்ணரின் வார்த்தைகளே பகவத்கீதை என்னும் மாபெரும் நூலாக, நமது ஆன்மீக வழிகாட்டியாக இன்றளவும் போற்றப்படுகிறது. வார்த்தைகளின் மக்துவம் இத்தகையது. திருவள்ளுவரும் திருக்குறளில் கல்வி என்னும் அதிகாரத்தில்

எண்ணென்ப ஏனை யெழுத்தென்ப இவ்விரண்டுங் கண்ணென்ப வாழும்-யிரக்கு.

என்று உரைத்துள்ளார். எண்ணும் எழுத்தும் மக்களுக்கு கண் போன்றது என்ற வகையில் வார்த்தைகளின் சிறப்பை உணர்த்துகிறார்.

இப்பொழுது நாம் ஸ்ரீஅரவிந்தரின் வார்த்தைகளுக்கு வருவோம். ஆன்ம மலர்ச்சிக்கு ஏதுவான துணை Word என்கிறார். அதுவும் Word என்பதில் W என்பது முகப்பு எழுத்தாக[capital letter] அமைந்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. முகப்பு எழுத்துக்கு என்று ஒரு தனிச்சிறப்பு உண்டு. சாதாரணமாக ஆங்கிலத்தில் ஒரு வரி துவங்கும் பொழுது இந்த முகப்பு எழுத்துடன் துவங்குவது வழக்கம். ஆனால் ஒரு வரிக்கு நடுவிலும் அவர் அவ்வாறு எழுதுவார். அது அந்த வார்த்தையின் பொருளாச் சிறப்பாக்கிக் காட்டும். அது எனது ஆர்வத்தை மேலும் தூண்டியது.

எனவே அதன் தமிழாக்கத்தினை டாக்டர்.ஜெகன்னாத் அவர்களின் மொழிபெயர்ப்பு நூலான "யோகமுறைகளின்

“ஒருங்கிணைப்பு” என்ற புத்தகத்தில், பார்த்தபோது Word என்பதை திருச்சொல் என மொழிபெயர்த்திருந்தார். “பொதுவாக இந்த சுயமலர்ச்சியில் இறைவனின் பிரதிநிதியாக வெளியிலிருந்து வருகின்ற திருச்சொல்லின் துணை தேவைப்படுகிறது.” (யோகமுறைகளின் ஒருங்கிணைப்பு, ப.75). திருச்சொல் என்றால் மந்திரம். ஸ்ரீஅரவிந்தர் அன்னையின் பூர்ண யோகப்பாதையில் நமக்கெல்லாம் சாவித்ரியே திருச்சொல் அல்லவா?

சாவித்ரி பற்றி அன்னை கூறியுள்ளதை பார்க்கலாம்.

“இறைவனை எய்த தேவையான எல்லாமே இதில் உள்ளன. யோகத்தின் ஒவ்வொருபடியும் இதில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. சாவித்ரியின் ஒவ்வொரு அடியும் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ள ஒரு மந்திரம் போன்றது. இதன் சொற்களும் அதன் சீரமைப்பும் ஒலிநயம் பொருந்திய சந்தத்தை தருகின்றன. அந்த சந்தத்தின் லயம் ஒலியின் மூலமாகிய ஒம் என்னும் பிரணவ மந்திரத்துக்கே உன்னை இட்டுச்செல்கிறது”. (சாவித்ரி பற்றி அன்னை 1967, ப்ரார்த்தனா எண் 2, ஆகஸ்ட் 2004 பக்கம் 8-9)இதனைப் படிக்கும் போதே உணர்கிறோம் சாவித்ரி திருச்சொல் என்பதை.

சாவித்ரி உலகின் திரு உருமாற்றத்திற்கான மந்திரம்” என அன்னை அருளியுள்ளதையும் இங்கு நினைவு கூறலாம். சாவித்ரி சத்யவான் கதை மட்டுமல்லாது அக்கதையினைக் கருவாகக் கொண்டு வியக்கத்தக்க வகையில், ஸ்ரீஅரவிந்தரின் ஸ்ரீஅன்னையின் ஆன்மீக அனுபவங்களோடு, ஒவ்வொரு மனிதனுக்குள்ளும் மறைந்திருக்கும் ஆன்மாவை வெளிக்கொணர வழி வகைகள் உரைக்கும் மாபெரும் நூல் சாவித்ரி என்பது நாம் அனைவரும் அறிந்ததே. மேலும் ஸ்ரீஅன்னை அருளியவாறு சாவித்ரியை படிக்கும்போதே அனுபவம் பெறுதலும் மாபெரும் உண்மை. அவ்வாறு அனுபவம் அளிக்கும் அநேக மந்திரவரிகளில் இச்சிறிய கட்டுரையில் சாவித்ரி ப.எண் 38ல் வரும் வரி எண் 601விருந்து 604 வரையிலான வரிகளைப் பற்றியும், அதனோடு தொடர்புடைய மற்றும் சில வரிகளைப் பற்றியும் அன்னை அன்பர்களாகிய உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்கிறேன்.

A great nude arm of splendour suddenly rose;
It rent the gauze opaque of Nescience:
Her lifted finger's keen unthinkable tip
Bared with a stab of flame the closed Beyond.

(p.38 l.601-604)

ஓளிக்கரம் ஒன்று திடுமென எழுந்தது;
அந்த ஆக்க சக்தியின் ஓளிக்கரம்

அஞ்ஞான தளத்தினை மூடி மறைத்த
 இருள்வலையைத்தனைப் பட்டெனக் கிழித்தது.
 அவளது எழும்பிய விரலின் தீவிர,
 கற்பனைக்கெட்டா அற்புத நுனியும்
 தன் அனற்கொழுந்தின் தாக்குதல் மூலம்
 மூடியிருந்த பரவுலகதனை ஒளிபுகும்மாறு திறந்து விட்டது
 ஸ்ரீஅரவிந்தரின் சாவித்ரி ஆதிகாண்டம், விஜயா சங்கர நாரயணன் ப.110-111

இந்தக் காதை மூன்றிற்கான (புத்தகம் ஒன்று) விளக்கத்தினை ப்ரார்த்தனா எண் 25ல், பக்கம் 26) குறிப்பாக இவ்வரிகளுக்கான விளக்கம், அதனைப் படித்த போது, உள்ளூறையும் அந்த சைத்தய ஒளி ஏற்றப்பட்டது போன்ற ஓர் உணர்வு ஏற்பட்டது. இதோ அந்த விளக்கம்.

“அவள் தன்னுடைய கரங்களை உயர்த்தி ஏதுமற்ற இருள்ளிலை என்னும் திரையைக் கிழித்து எறிவது போன்றிருக்கிறது.” “ஏதும் அறியாத” அந்த நிலை ஒரு திரை போன்றது. ஒளிரும் பெரும் பிரகாசத்தின் மூடப்படாத கைகள் திடீரென தோன்றி ஒளி புக மூடியாத அந்தத் திரையைக் கிழித்தெறிகிறது. அவளுடைய உயர்த்திய விரலின் கூரிய நுனி மூடிக்கிடந்த அறிவெல்லைக்கு அப்பால் உள்ளதை ஒளியினால் குத்திக் கிழிக்கிறது. அக ஒளி தன்னுடைய விரல்களை உயர்த்துகிறது. அதனுடைய நுனி கத்தியைப் போன்று கூர்மையாக இருக்கிறது. அவ்விரல்களின் ஆற்றல் சிந்தனைக்கு அப்பாற்பட்டது. அசுவபதி அறியாததை, அவருடைய அறிவிற்கு எட்டாததை, குத்திக் கிழித்ததைப் போல் திடீரென வெளிப்படுத்தியது. ஒரு ஜோதி ஏற்றப்பட்டதைப் போன்று அனைத்தும் வெளிச்சமாகியது. இது அரசர் அசுவபதியின் அனுபவமாக, உத்வேகம் என்னும் பெண் தெய்வத்தின் செயலாக வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளது.

மேலும் இவ்வரிகளுக்கான ஹமதா அவர்களின் சாவித்ரி ஒவியத்தில், ஒரு கை, விரல்களின் நுனியில் எரியும் தீக்கொழுந்ததைப் பற்றிக்கொண்டு, அந்த மூடப்பட்ட உறையினாள் புகுந்து வெளிவருவதை தத்துப்பாக காணலாம்.

அதற்கு முந்தைய வரிகளில் வரி எண் 596 முதல் 600 வரை (பக்கம் 38, சாவித்ரி) அதற்கான தயார் நிலை அழகாக காட்டப்பட்டுள்ளது.

All-vision gathered into a single ray,
 As when the eyes stare at an invisible point
 Till through the intensity of one luminous spot
 An apocalypse of a world of images
 Enters into the kingdom of the seer. (p.38 | 596-600)

“இங்கு எல்லா திருஷ்டிகளின் ஆற்றலும் ஒன்றாகி அடர்ந்து, ஓர் ஒற்றை ஒளிக்கற்றையாக ஆனது. இப் பயிற்சியில் நம்முடைய எல்லா சிந்தனைகளும், பார்வையும் ஒரு குறிப்பிட்ட புள்ளியிலேயே ஒருமுனைப்பட்டிருக்க வேண்டும். இவ்வாறு அப்புள்ளியில் தீவிரமாக ஒருமுனைப்பட்டும்போது, கண்களுக்குத் தெரியாத அப்புள்ளி ஒருமுனைப்பின் தீவிரத்தால் ஒளிரும் தன்மையதாக ஆகிறது. ஒரு சிறப்பு தியானப்பயிற்சியான தராடக் என அழைக்கப்படும் தியானப் பயிற்சியை ஸ்ரீஅரவிந்தர் இங்கு குறிப்பிடுகிறார்.” (ப்ரார்த்தனா எண் 25, ப.எண் 25]

இத்தகைய தீவிர ஒருமுனைப்பின் விளைவாக மேற்சொன்ன அனுபவமான உத்வேகம் (Inspiration) என்னும் பெண் தெய்வம் அறியாமை என்னும் இருளை அகற்றி அக ஒளியை ஏற்றுகிறாள் என்பதைப் பார்த்தோம்.

அதே போன்று இரகசிய ஞானம் (காதை நான்கு, புத்தகம் ஒன்று) என்ற காதையில் வரும் வரிகளும் நம்மை தியானத்திற்கு எடுத்துச் செல்லும் வரிகளே.

In moments when the inner lamps are lit
And the life's cherished guests are left outside,
Our spirit sits alone and speaks to its gulfs. (p.47 I.65-67)

நம்முடைய விருந்தினர்களான நமது எண்ணங்கள், சுற்றுப்புறச்சூழல், மனிதர்கள் இவற்றையெல்லாம் தள்ளி வைத்து விட்டால், உள்ளிருக்கும் ஜோதி ஏற்றப்பட்டு, நமது ஆன்மா நம்முடன் பேசும். அதன் பின் நிகழ்வது என்ன என்பதைப் பார்ப்போம்.

“ஒரு பரந்த உணர்வு தன்னுடைய கதவுகளைத் திறந்து, அந்த ஆன்மிக மோனத்திலிருந்து காலக் கணிப்பற்ற பேரொளியின் கதிர் ஒன்று சிறுபொழுதே விரைந்து வந்து நம்மை அடையும்” (ப்ரார்த்தனா எண்.27 ப.31).

A ray of the timeless Glory stoops awhile
To commune with our seized illumined clay
And leaves its huge white stamp upon our lives. (p.48 I. 70-72)

இவ்வரிகளும் நம்முள் எழும்பும் அந்த ஆன்ம ஒளியைப் பற்றியே அழுகுற விளக்கியுள்ளதைப் பார்க்கிறோம்.

இதே போன்ற வரிகளை நாம் புத்தகம் ஏழு, காதை மூன்றிலும் காணலாம். சாவித்ரி தனது ஆன்மாவைக் கண்டறிய தீவிரமாக உள்ளோக்கி பயணம் செய்கையில், மனிதகுலத்தை உயர்த்துவதற்கு

எதுவாக ஒளியினைக் கொண்டுவரும் தூதுவர்களை சந்திக்கிறாள். அந்த வரிகளும் அதற்கான விளக்கமும் இங்கே தரப்படுகிறது.

குறுகிய மனத்திலிருந்து விலகி சாவித்ரி தன்னுடைய ஆழந்த பகுதிகளில் பயணிக்கிறாள். அப்பொழுது அப்பாதையில் பளபளப்புடன் கூடிய சூரியனியின் பிரகாசத்திற்கு ஒப்பான கண்களோடு, தீயினுக்கு ஒப்பான நடை வேகத்தை உடையவர்களாகக் காணப்படும் ஒரு கூட்டத்தினரை சந்திக்கிறாள். நம்முடைய வெளிப்புற மனதிற்கு ஒளியைக் கொண்டுவர, மறைவான கதவுகளின் மூலம் ஒளியை அவர்கள் அனுப்புகிறார்கள். நம்முடைய வெளிப்புற மனம் அவ்வொளியை அல்லது சூட்சமக் குரலையோ நேரடியாக உணர இயலாது. நம்முடைய ஆழம்மனதின் மகத்துவங்களிலிருந்து வரும் இத்தூதுவர்கள் இரகசிய ஆன்மாவின் குகையிலிருந்து வரும் விருந்தினர்கள். நமது சாதாரண உணர்வுகளுக்குப் பின்னால் ஒரு பரந்துபட்ட மகத்துவம் வாய்ந்த சக்தியோடு கூடிய அமைப்பு உள்ளதாகவும் அதைப் பற்றி நமக்கு ஒன்றுமே தெரியாது எனவும் ஸ்ரீஅரவிந்தர் மீண்டும் மீண்டும் நமக்குக் கூறுகிறார்.

(The English of Savitri Vol.3 p.199)

So she fared on across her silent self.
To a road she came thronged with an ardent crowd
Who sped brilliant, fire-footed, sunlight-eyed,
Pressing to reach the world's mysterious wall,
And pass through masked doorways into outer mind
Where the Light comes not nor the mystic voice,
Messengers from our subliminal greatnesses,
Guests from the cavern of the secret soul. (p.500 l. 444-451)

அவர்கள் மனிதர்களுக்காக எடுத்துச் செல்லும் ஒளியினைக் குறித்து சாவித்ரியிடம் கூறுவதைக் கேட்கலாம்.

O Savitri, from thy hidden soul we come.
We are the messengers, the occult gods
Who help men's drab and heavy ignorant lives
To wake to beauty and the wonder of things
Touching them with glory and divinity;
In evil we light the deathless flame of good
And hold the torch of knowledge on ignorant roads;
We are thy will and all men's will towards Light. (p. 501)

உள்ளே ஆழத்தில் ஏரிந்துக் கொண்டிருக்கும் சைத்திய ஜோதியை உணர்த்தும் விதமாக

Thou shalt see the Fire burning on the bare stone
And the deep cavern of thy secret soul.

எதுமற்ற கல்லின் மீது அக்னி எரிவதை நீ காண்பாய்
ஆழத்தில் குகையில் நினது இரகசிய ஆன்மாவையும் காண்பாய்.

வ.494-95, ப.501

என்று உரைக்கிறார்கள்.

இவ்வரிகளின் பொருளைப் பார்ப்போம். அதாவது எந்தவித ஆர்வமுமின்றி, ஒரேவிதமான வாழ்க்கையை வாழ்ந்துக் கொண்டிருக்கும் மனிதர்களிடையே பொருட்களின் ஆழகு மற்றும் ஆச்சரியம் இவற்றை உணர்த்துவதும், அவர்களின் மேன்மை மற்றும் தெய்வீக உணர்வைத் தொட்டெழுப்பி, தீமைகளுக்கிடையே மரணமில்லா ஒளியினை ஏற்றி வைத்து, அதற்கான முயற்சியாக தாங்கள் பரிணமிப்பதாகவும் அத்தூதுவர்கள் சாவித்ரியிடம் உரைக்கிறார்கள். இப்பொழுது ப.38ல் வரும் வரிகளான

A great nude arm of splendour suddenly rose;
It rent the gauze opaque of Nescience:
Her lifted finger's keen unthinkable tip
Bared with a stab of flame the closed Beyond.

அதாவது அறியாமை என்னும் திரை அகற்றப்பட்டு உள்ளிருக்கும் ஜோதி வெளிப்படுத்தப்படுகிறது என்பதும், அடுத்து

A ray of the timeless Glory stoops awhile
To commune with our seized illumined clay
And leaves its huge white stamp upon our lives. (p.48 I. 70-72)

என்ற இந்த வரிகளிலும் மேலிருந்து வரும் கதிர் என்ற ஒளியைக் குறித்தே அமைந்துள்ளன. மேலும் இந்த வரிகளோடும்

In evil we light the deathless flame of good
And hold the torch of knowledge on ignorant roads; (p.501)

என்கிற இவ்வரிகளும் தீமைக்குள்ளும் நன்மையின் அணையா ஒளி ஏற்றப்பட்டு அறியாமையின் பாதைகளில் அறிவெனும் ஜோதி உயர்த்திப் பிடிக்கப்பட்டுள்ளது என்று ஒளியைக் குறித்தே சொல்லப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு மேற்சொன்ன மூன்று இடங்களிலும் ஒரே கருத்தை பகவான் குறிப்பிட்டிருப்பது ஒப்பு நோக்கத்தக்கது.

இந்த அனைத்து வரிகளும் ஒன்றொடன்று பொருந்தி அவை நமக்குள் ஆழத்தில் சுடர்விட்டுப் பிரகாசித்துக்கொண்டு இருக்கும்

சைத்திய ஜோதியை உணர்த்தும் விதமாகவே அமைந்துள்ளன. ஸ்ரீஅரவிந்தரால் மட்டுமே திரும்ப திரும்ப ஒரே பொருளைப் பற்றி ஆர்வத்தை தூண்டும் விதமாக மந்திர வார்த்தைகளை பிரயோகிக்க இயலும் என்பது மாபெரும் உண்மை.

மேலும் ஸ்ரீஅன்னையும் இதனை இவ்வாறே உறுதிப்படுத்தியுள்ளார்:

"There is a sacred fire that burns in the heart and envelopes the whole being-it is Agni who illuminates and purifies all. I kindle that fire in you each time that you ask me for some progress; but it destroys nothing except falsehood and obscurity." (அன்னையின் நூல் தொகுதி எண் 17, ப.104 20 ஜூன் 1935)

புனித நெருப்பொன்று இதயத்தில் எரிகிறது அது அந்த ஜீவன் முழுவதையும் கவிந்து கொள்கிறது - இதுவே அக்னி அனைத்தையும் ஒளியூட்டி தூய்மைப்படுத்துவது. ஒவ்வொரு முறையும் முன்னேற்றத்தை என்னிடம் கேட்கும் பொழுது நான் உன்னில் அந்த நெருப்பைத் தூண்டுகிறேன்; ஆனால் அது வேறொதையுமின்றி பொய்மையையும் இருளையும் மட்டுமே அழிக்கிறது.

அதாவது நம் முன்னேற்றம் குறித்து அன்னையிடம் பிரார்த்திக்கும் போதெல்லாம், நமக்குள் ஒளிர்ந்து கொண்டிருக்கும் ஆர்வத்தீயை தூண்டிவிடுகிறார். அத்தீ பொய்மைகளையும் குழப்பங்களையும் தவிர வேறு எதையும் ஆழிப்பதில்லை என்று ஒரு சாதகருக்கு அருளியுள்ளதை படித்த போது, இதனையும் அந்த சாவித்திரி வரிகளோடு பொருத்திப் பார்க்க முடிந்தது.

புத்தகம் ஒன்று காண்டம் மூன்று மற்றும் காண்டம் ஐந்து இரண்டும் அரசர் அசுவபதியின் யோகமாக அதாவது ஸ்ரீஅரவிந்தரின் யோக அனுபவங்களாக நாம் அறிகிறோம். அதே போன்று புத்தகம் ஏழு முழுவசும் சாவித்திரியின் யோகமாக அதாவது ஸ்ரீஅன்னையின் யோக அனுபவங்களாக நாம் அறியலாம். இரண்டு புத்தகங்களிலும் நிறைந்திருக்கும் வரிகளில் ஒரு சில மந்திர வரிகளை மட்டுமே ஒப்பிட்டு நோக்குகையில் அவற்றின் அழகான பொருத்தம் நம்மை வியப்பில் ஆழ்த்துவதோடு மட்டுமல்லாமல், அவர்கள் இருவரும் ஒன்றே என்பதை உணர்ந்து, இப்பூரண யோகப்பாதைக்குத் தேவையான திறவை நமக்கு அளிக்கிறது.

இவ்வாறு பகவானின் திருச்சொல்லாம் சாவித்திரியைப் படிப்பதும் அதன் பொருள் புரிந்து அதனை அனுபவிப்பதும் நமது உண்மூகப் பயணத்தினை மேற்கொள்ளும் வண்ணம் பயன் பெறுவதும் நம் அனைவரின் வாழ்வின் நோக்கமும் ஆனந்தமும் ஆகும், என்ற பிராத்தனையோடு இந்த சிறிய கட்டுரையை ஸ்ரீஅன்னையின் பாதங்களில் அர்ப்பணம் செய்கிறேன்.

சாவித்ரி விளக்கம் - 27

நூல் இரண்டு: உலகப் பயணி

காதை ஒன்று: உலக ஏணி

வரிகள் : 1 - 102

ஆங்கிலத்தில் : ஷ்ரத்தாவன்

தமிழில் : தனிசீம்

நாம் இப்பொழுது சாவித்ரி காவியத்தின் நூல் இரண்டு, உலகப் பயணியைப் பற்றி கறக இருக்கிறோம். இந்த பயணத்தில் சடுபடுபவர் மன்னரும் ரிஷியுமான அசுவபதி. நூல் ஒன்றில் அசுவபதி, உயர்தளங்களில் அவர் தான் அனுபவமாகப் பெற்ற அற்புதமான ஆன்மிக மெய்மைகளை இங்கு இப்புவிக்கு கொண்டுவருவதற்கான ஆற்றலைக் கண்டறிய பெரும் ஆர்வம் கொண்டார் என்பதை நாம் படித்தோம். திருவருமாற்றத்தைக் கொண்டுவரக் கூடிய உயர் ஆற்றலைப் பற்றி அவர் அறிய விழைகிறார். அவருடைய தீவிர ஆர்வத்தின் காரணமாக, இத்தால் உலகம் மட்டுமே ஒரே ஒரு உலகம் அல்ல என்பது அவருக்கு காட்டப்படுகிறது. இப்பாதையில் அவர் மேலும் முன்னேறிச் செல்லும் பொழுது சூட்சம உலகங்களைக் காண்கிறார், அதில் நுழையவும் செய்கிறார். அந்த சூட்சம தளங்களைக் கையாளும் சக்தியும் அவருக்கு அளிக்கப்படுகிறது. அதனால் அவருடைய இலட்சியம் எட்டப்படுகிறது. நூல் ஒன்று காதை ஐந்தின் கடைசி வரி இதை நமக்கு விவரிக்கிறது.

A voyager upon uncharted routes
Fronting the viewless danger of the Unknown,
Adventuring across enormous realms,
He broke into another Space and Time.

வகுக்கப்படாத பாதைகளில் ஒரு பயணி
அறியவொண்ணாததின் காணவியலா அபாயத்தை எதிர்கொள்ள
மாபெரும் பரப்புகளை கடந்து பயணிக்கும் துணிகரச் செயல்
அவர் வேறு ஒரு தளத்தில் காலத்தில் நுழைகிறார்.

நம்முடைய இந்த தூல பிரபஞ்சம் மற்றும் காலம் அல்லாத வேறு ஒரு சூட்சம உயர்தளத்தில் மற்றும் காலத்தில் அவரால் இப்பொழுது நுழைய முடிகிறது. இவ்வாறுதான் அவர் வகுக்கப்படாதபாதைகளில் ஒரு பயணியாக ஆகிறார். இப்பொழுது அவர் பயணிக்க இருக்கும் இப்பாதையில் செல்ல வரைபடங்கள்

இல்லை, ஒருபோதும் அவை வரையப்பட்டு வரைபடமாகக் குறிக்கப்படவில்லை. புதிய இடங்களைக் கண்டுபிடிப்பவர்கள், கடலோடிகள் ஆகியோர் தாங்கள் கண்டுபிடித்த அந்த இடத்தை அடைவதற்கான வரைபடங்களைத் தயாரிப்பார்கள். எனவே அவர்களுக்குப்பின் அங்கு செல்பவர்களுக்கு அந்த வரைபடத்தைப் பின்பற்றிச் செல்லும் பொழுது அவர்களுடைய பயணம் எளிதாக இருக்கும். ஆனால் முதன்முதலாக பயணிப்பவர்கள் வரைபடமே இல்லாத பாதையில் பயணம் செய்யவர்களாக இருப்பார்கள். இவ்வாறுதான் அசுவபதியும் தன்னுடைய பயணத்தில் தான் எதைக் கண்டறியப் போகிறோம் என்பதை அறிந்திருக்கவில்லை. அவர் அறியவொண்ணாததை எதிர்கொள்ள இருக்கிறார்; காணவியலா அபாயத்தை எதிர்கொள்ள இருக்கிறார்: அந்த அறியவொண்ணாததில் என்ன அபாயங்கள் இருக்கின்றன என்பது அவருடைய கண்களுக்கு புலப்படாமல் மறைந்திருக்கிறது. அவர் ஒன்றைக் கண்டறியும் பொருட்டு ஒரு பெரும் துணிகரச் செயலில் ஈடுபட இருக்கிறார். மாபெரும் பரப்புகளை கடந்து பயணிக்கும் நிலையில் இருக்கிறார், நம்முடைய வரம்பிற்குட்பட்ட தூல பிரபஞ்சத்திற்கு அப்பாற்பட்ட பரந்து விரிந்து கிடக்கும் கால வர்த்தமானங்களுக்குள் நுழைகிறார். நாம் இப்பொழுது அசுவபதியை, உலகப் பயணியைப் பின்பற்றி செல்ல இருக்கிறோம். நால் இரண்டில் பதினெண்து காதைகளில் இப்பயணம் பற்றி விரிவாக விவரிக்கிறார் ஸ்ரீஅரவிந்தர். நாம் வாழும் இத்தூலப் பிரபஞ்சத்திற்கு அப்பால் இருக்கும் சூட்சம தளங்களின் வரைபடத்தை, மனித அறிவியலாளர்கள் இப்பொழுதுதான் அறியத் தொடங்கியிருக்கும் இத்தளங்களைப் பற்றி நமக்கு விளக்குகிறார். இந்த சூட்சம தளங்கள் எவ்வாறு ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையதாக இருக்கின்றன. நம் மனித வாழ்வில் அவை எவ்வாறு ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன என்பதையெல்லாம் நமக்கு காட்ட இருக்கிறார். ஆனால் முதலில் வெளிப்பாட்டின் பல நிலைகளைப் பற்றிய கண்ணோட்டத்தை அவர் நமக்கும் அசுவபதிக்கும் அளிக்கிறார்.

ALONE he moved watched by the infinity
 Around him and the Unknowable above.
 All could be seen that shuns the mortal eye,
 All could be known the mind has never grasped;
 All could be done no mortal will can dare.
 A limitless movement filled a limitless peace.

அசுவபதி தன்னந்தனியே வேறொரு உயரிய கால வர்த்தமானங்களில் பயணிக்கிறார். ஏதோ ஒன்று, அந்த அனந்தம்,

அவரை சூழ்ந்து கொண்டிருக்கும் வரம்பற்ற, எல்லையற்ற தன்மையுடைய அப்புதிய காலம் மற்றும் இடம், தன்னை உற்று கவனித்துக் கொண்டிருப்பதைப் போல் உணர்கிறார், அதோடு மட்டுமல்லாது மேலே இருக்கும் அந்த அறியமுடியா மெய்ம்மையும் அவரைக் கவனித்துக் கொண்டிருப்பது போன்று உணர்கிறார். ஏதோ ஒரு வகையில், அசுவபதி தான் பயணிக்கும் இந்த புதிய கால வர்த்தமானங்களை அறிந்து கொண்டார். ஆனால் அந்த அனந்தத்திற்கும் அப்பால் அறியமுடியாதது இருக்கிறது. ஸ்ரீஅரவிந்தர் அறியவொண்ணாதது என்பது அறியமுடியாதது அல்ல என்கிறார்: பல விஷயங்கள் நமக்கு அறியக் கூடியதாக இல்லை ஆனாலும் மெதுவாக நாம் அறிந்ததை விரிவாக்கிக் கொண்டே செல்கிறோம். நாம் நம்முடைய அறிவை, நம்முடைய ஜக்கியத்தின் தன்மையை விரிவாக்கிக் கொண்டே செல்லும் காரணத்தால் பல புதிய விஷயங்களை நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ அறிந்து கொள்கிறோம். ஆனால் நாம் கண்டுணர்ந்த அனுபவித்த விஷயங்களுக்கு அப்பால் இருக்கும் அந்த ஒரு மெய்ம்மை எப்பொழுதும் புதிரான ஒன்றாகவே இருக்கிறது: அசுவபதி உணர்ந்த அந்த அறியவொண்ணாதது (unknowable) புதிரான ஏதோ ஒன்று அல்லது யாரோ ஒருவர், தன்னை உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பவர் அந்த பரந்து விரிந்த வெளியில் இங்குமங்குமாக செல்கிறார். மேலும் அவர் தானே உணர்வின் அத்தகையதொரு நிலையை அடைந்து விட்டதால் அழியும் கண்களால் காண இயலா அனைத்தையும் அவரால் பார்க்க முடிகிறது. Shun என்றால் தவிர்த்தல் என்பது பொருள். சில விஷயங்களை நாம் தவிர்க்கிறோம், ஒதுக்குகிறோம். உதாரணமாக வலி, வேதனை போன்ற விஷயங்களை, அத்தகைய அனுபவங்களை தவிர்க்கிறோம். இங்கு பகவான் ஸ்ரீஅரவிந்தர் அழியும் கண்களால் பார்க்கப்படும் பல விஷயங்களைத் தவிர்க்கிறார். இங்கு mortal என்றால் இறப்பிற்கு உட்பட்டது என்பது பொருள். ஆனால் நாம் இச்சொல்லை மனிதன் என்ற பொருளிலேயே உபயோகிக்கிறோம். இப்பொழுது அசுவபதி, அழியும் கண்களால் காண இயலா அனைத்தையும் காணக்கூடிய நிலைக்கு வந்துவிட்டார். அதனால் மனிதக் கண்களுக்கு தன்னை மறைத்துக் கொள்ளும் அனைத்தையும் அவரால் பார்க்க முடிகிறது; மேலும் மனதால் ஒருபோதும் பற்ற முடியாத விஷயங்களை அவரால் அறிய முடிகிறது. Grasp என்றால் பற்றிக் கொள்ளுதல். நம்முடைய மனங்கள் விஷயங்களைப் பற்றி அறிந்து கொள்ள, புரிந்து கொள்ள முயற்சி செய்கிறது. ஆனால் பரந்து விரிந்த சூட்சம பிரபஞ்சத்தில், மனதால் அறிந்து கொள்ள முடியாத, புரிந்து கொள்ள முடியாத பல விஷயங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றை

வேறு வழிகளால் மட்டுமே புரிந்து கொள்ள இயலும். இப்பொழுது அசுவபதி பல புதிய பெரும் சாத்தியக்கூருகளை, நம்முடைய இறப்புத்தன்மைக்கு உட்பட்ட கண்களால் காண முடியாத பல விஷயங்களைப் பார்க்கிறார், மனித மனதால் அவற்றைப் புரிந்து கொள்ள இயலாது என்பதை அறிந்தே இருக்கிறார். மேலும் ஒரு புதிய சக்தி அவருள் இருப்பதை அவர் உணர்கிறார் அச்சக்தியைக் கொண்டு மனித மனம் செய்ய அஞ்சம் அனைத்தும் செய்ய இயலும். நம்முடைய திறனுக்கு அப்பாற்பட்ட விஷயங்களை செய்வதற்கு தைரியம் வேண்டும். மனிதர்கள் தங்களுடைய இச்சாசக்தியை உபயோகித்து பெரும் தைரியம் தேவைப்படும் சவால்களை எதிர்கொள்கின்றனர். எவ்வளவு தைரியமான மனவறுதி இருப்பினும், சில விஷயங்களைச் செய்வதற்கு, நம்முடைய வரம்பிற்குட்பட்ட திறனைக் கொண்டு செய்வதற்கு நமக்கு போதிய வலிமை இல்லை. ஆனால் அசுவபதி, மனித மனம் செய்ய அஞ்சம் அனைத்தும் செய்யக் கூடிய அந்த உயர்ந்த மேலான இடம் மற்றும் காலத்தில் பயணம் செய்ய முடிவதை உணர்கிறார். அவருடையது முடிவற்றதொரு இயக்கமாக இருக்கிறது. ஆனால் அதே சமயம் அங்கு ஒர் எல்லையற்ற சாந்தி இருக்கிறது — அவருடைய பயணமும் சாந்தியும் இரண்டுமே முடிவற்றதாக இருக்கிறது.

In a profound existence beyond earth's
Parent or kin to our ideas and dreams
Where Space is a vast experiment of the soul,
In an immaterial substance linked to ours
In a deep oneness of all things that are,
The universe of the Unknown arose.

அசுவபதி நிலவுலகிற்கு அப்பாலுள்ள ஆழந்ததோர் உளதாந் தன்மையை அனுபவமாகப் பெறுகிறார்: இத்தால் உலகில் நாம் அனுபவித்து உணரும் வாழ்க்கையைக் காட்டிலும் வேறான ஒரு தளத்தில் அவர் நுழைகிறார். அந்த இருப்பு, ஆழமானது, நாம் வாழும் இந்த மேலோட்டமான வாழ்வைக் காட்டிலும் வித்தியாசமானது. இருப்பினும் இந்த ஆழந்த இருப்பு நம்மோடு தொடர்புடையது. அது நமது எண்ணங்கள் மற்றும் கனவுகளுக்கு ஆதாரமானது. Parent என்றால் தாயை அல்லது தந்தையை குறிக்கும் சொல், ஒரு குழந்தையின் பிறப்பிற்கு காரணமானவர்; நமது எண்ணங்களும் கனவுகளும் அந்த ஆழந்த உளதாந் தன்மையிலிருந்துதான் பிறந்தது; அல்லது அது அங்கிருந்து உதயமாகவில்லை, உருவாகவில்லை என்று சொல்லமுடியாவிட்டால் அதற்கு உறவினன் ஆக இருக்கிறது. Kin

என்றால் உறவினன் என்பது பொருள், அத்தை மாமா என்பது உறவினர்களைக் குறிக்கும் சொல். இந்த நமது எண்ணங்கள் தமக்கும் கனவுகட்கும் ஆதாரமாய் அமைந்த, இயலுவுக்குக்கு அப்பாலுள்ள ஆழ்ந்ததோர் உளதாந் தன்மையில் இருப்பது. நாம் முற்றிலும் தூல உலகில் வாழவில்லை. ஜடப்பொருளின் ஆதிக்கம் உள்ள இந்த தூல உலகில் நாம் வாழ்ந்தாலும் எல்லாவிதமான பெளதிக் உலகம் சார்ந்திராத பல இயக்கங்கள் இந்திலவுலகிற்கு அப்பாலிருந்து வருகின்றன. அவை எண்ணங்களையும் கனவுகளையும் இங்கு உதிக்கச் செய்கின்றன. நாம் முற்றிலும் தூல உலகில் வாழ்ந்தோமானால் நமக்கு எண்ணங்களும் கனவுகளும் வராது; அவை வேறொரு தளத்திலிருந்து இங்கு வருகின்றன. நம் நிலவுலகிற்கு அப்பால், இந்த பெளதிக் உலகிற்கு அப்பால் அந்த ஆழ்ந்த இருப்பில் இருக்கும் பரந்து விரிந்த விண்வெளி என்பது ஒரு வெற்றிடமல்ல ஆனால் ஆன்மாவின் பெரிசோர் பரிசோதனை போல் திகழ்கிறது. விஸ்வ ஆன்மாவும் ஆத்மனும் எல்லா சாத்தியக்கூறுகளையும் தமிழ்மீடு வைத்துக் கொள்ளாமல் ஓர் உலகை, ஒரு பிரபஞ்சத்தை, ஒரு வெளிப்பாட்டை இந்த உயர் விண்வெளியில், காலத்தில் கணக்கற்ற தனிநபர் வடிவில் சிருஷ்டியாக வெளிவரச் செய்கின்றன. அதனுடைய அனைத்து ஆழ்ந்த சாத்தியக்கூறுகளும் எங்கும் பரவி வெளிப்படுத்திக் கொள்கின்றன. விரிந்த விண்வெளி ஒரு பரந்த பரிசோதனைக் களம், இந்த விஸ்வ ஆன்மா என்ன நடக்கும் என்பதை முயன்று பார்க்க விரும்புகிறது: “நான் இவ்வாறு செய்தால், என்னை நானே விரித்துக் கொண்டால், அந்த எல்லா சாத்தியக் கூறுகளையும் என்னுள்ளே வைத்துக் கொள்ளாமல் அவ்வயர் விண்வெளிப் பரப்பு மற்றும் காலத்துடன் சுதந்திரமாகத் தொடர்பு கொள்ளச் செய்தால் என்னவாகும்?” என்று கேட்டுக் கொள்கிறது.

ஆழ்ந்த இருப்பினுள் இங்கு இருப்பது போல ஒரு பருப்பொருள் (substance) இருக்கிறது. இங்கு இருக்கும் பருப்பொருளை நாம் ஜடம் என்று அழைக்கிறோம்: உயிரற்று, கல் அல்லது மணல் அல்லது உயிருள்ள ஜடம், விதவிதமான தூலப் பொருட்களை நாம் ஜடம் என்கிறோம். அங்கு அவ்வுலகில் இருக்கும் பருப்பொருள் தூலப் பொருளால் ஆனது அல்ல அதாவது ஜடப் பொருட்களால் ஆனது அல்ல. ஆனால் அத்தூலமற்ற பொருட்கள் நம்முடைய பருப்பொருட்களுடன் இணைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஓர் ஆழ்ந்த ஒருமையினால், ஜக்கியத்தினால் அவை இணைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நம்முடைய இப்பிரபஞ்சத்தில் ஒவ்வொரு பொருளும் மற்றொன்றோடு தொடர்புடையதாகவே இருக்கிறது. ஆனால் இங்கு அவை பிரிந்துபட்டு இருப்பதாக

உணர்கிறோம். அங்கு அந்த ஆழ்ந்த இருப்பில் அசுவதி அனுபவிக்கும் அந்த ஆன்ம-தளத்தில் அறிந்திரா அப்பிரபஞ்சம் எழுவதை ஒரு பெரும் மலை போன்று எழுவதைப் பார்க்கிறார்.

A self-creation without end or pause
Revealed the grandeurs of the Infinite:
It flung into the hazards of its play
A million moods, a myriad energies,
The world-shapes that are fancies of its Truth
And the formulas of the freedom of its Force.

இருப்பு என்று ஒன்று இருந்தால் அதன் சிருஷ்டிக்கும் சித்சக்தியும் அங்கு இருக்கும். அந்த ஆழ்ந்த இருப்பினுள் தன்னை தூலமற்ற பொருளாக வெளிப்படுத்திக் கொள்ளும் அது, அந்த தெய்வீக சக்தி தன்னை சுய-சிருஷ்டியாக எந்த நிறுத்தமும் இன்றி முடிவற்று வெளிப்படுத்திக் கொள்கிறது: முடிவற்று, புதிய வடிவங்களில், புதிய இயக்கங்களில், புதிய சாத்தியக்கூறுகளில், வரம்பிலியின் பிரமாண்டத்தை வெளிப்படுத்துகிறது, அழகின் மூலமாக சக்தியின் மூலமாக வெளிப்படுத்திக் கொள்கிறது. அந்த சிருஷ்டிக்கும் பேராற்றலை அசுவதியால் பார்க்க முடிகிறது. அது தன் துணிவான களியாட்டங்களை, பல்லாயிரக்கணக்கான மனப்பாங்குகளை, எண்ணற்ற ஆற்றல்களை வீசி ஏறிகிறது. Fling என்றால் ஆற்றலோடு, சக்தியோடு ஏறிதல் என்பது பொருள். Hazard என்றால் எதிர்பார்த்திராத ஆபத்து, அபாயம் அல்லது ஒரு தற்செயல் நிகழ்வு: தாயக்கட்டையைப் போடும் பொழுது என்ன என் வரும் என்பது நமக்குத் தெரியாது, அது போல. ஒரு பெரும் களியாட்டம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது, ஆன்மாவின் பரிசோதனை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இப்பரிசோதனையில் பல்லாயிரக்கணக்கான மனப்பாங்குகள் வீசி ஏறியப்படுகின்றன. பகவான் ஸ்ரீஅரவிந்தர் A million என்று குறிப்பிடும் பொழுது ஒரே ஒரு இலட்சம் என்று குறிப்பிடுகிறார் என்று எண்ணிக் கொள்ள கூடாது, ஆனால் கணக்கற்ற மனப்பாங்குகள் அல்லது உணர்வின் நிலைகளை அது குறிக்கிறது. பல்வேறு மனப்பாங்குகள் எனும் பொழுது நாம் ஒவ்வொரு விதமான மனநிலையில் இருப்போம். சில சமயம் நல்ல மகிழ்வான மனநிலையிலும் சில நாட்கள் நாம் வருத்தமான அல்லது கோபமான மனநிலையில், அல்லது சோகத்துடன் இருப்போம். இயற்கையில் இத்தகைய பல்லாயிரக்கணக்கான மனப்பாங்குகள் எண்ணற்ற ஆற்றல்கள் இருப்பதை நம்மால் பார்க்க முடிகிறது. Myriad என்றால் கணக்கிலடங்காத, எண்ணற்ற என்பது பொருள். சூட்சம பிரபஞ்சத்தில் கணக்கற்ற ஆற்றல்கள், சக்திகள், இயக்கங்கள்

இருக்கின்றன. இவையனைத்தும் ஒன்றோடொன்று செயல்பட, தங்களுக்குள் விளையாடிக் கொள்ள வெளியே எறியப்படுகின்றன. அதனுடைய விளைவுகள் எதிர்பாராத நிகழ்வுகள். அவை அபாயகரமானவை, தற்செயலானவை.

இத்தகைய ஆற்றல்களில் சில அல்லது மனப்பாங்குகளில் சில தங்களை ஒரு உலகங்களாகவே ஆக்கிக் கொள்கின்றன; கற்பனை செறிந்த அவரித் தோற்றங்கள் தன்னின் பேருண்மையை-இருப்பின் பேருண்மையை அதனுடைய பெருஞ்சக்தியை உலகங்களாகவே ஆக்குகின்றன. நாம் ஏதோ ஒன்றை செய்ய வேண்டும் அல்லது சாப்பிட வேண்டும் அல்லது ஏதோ ஒன்றை அனுபவமாகப் பெறும் பொழுது, குறிப்பிட்ட எந்தவொரு காரணமும் இன்றி, இயல்பாக செய்ய முற்படும் பொழுது, நான் இவ்வாறு செய்ய நினைப்பதெல்லாம் கற்பனையே என்று சொல்லிக் கொள்கிறோம். இத்தகைய சுய-சிருஷ்டியில் இவ்வாறான தூண்டுதல்கள், இவ்வாறான கற்பனைகள் இயல்பாகவே எழுவதுண்டு - ஆனால் இத்தகைய கற்பனைகள் அந்த இருப்பின் அனந்தப் பேருண்மை மற்றும் அதனுடைய சிருஷ்டிக்கும் பேராற்றலைக் கொண்டிருக்கிறது. இவையே அப்பிரபஞ்சத்தினுள் முழுமையான உலகங்களாக வடிவெடுக்கின்றன. கற்பனைகள் என்ன என்பதை முன்னரிய முடியாது என்றாலும் அங்கு சூத்திரங்கள் / விதிமுறைகள் இருக்கின்றன. அறிவியலாளர்கள் சூத்திரங்களை உபயோகித்து அதன் மூலம் இரண்டு பொருட்களை இணைத்தால் என்ன நடக்கும் என்பதை முன்கூட்டியே அறிந்து விளக்குவர்: கற்பனைகள் முன்கூட்டியே அறிய முடியாத ஒன்று, ஆனால் சூத்திரங்கள் நாம் அறியக்கூடியவகையில் நம்மை வழிநடத்துபவை. அந்த சிருஷ்டிக்கும் பேராற்றல் முற்றிலும் சுதந்திரமாக தன்னுடைய கற்பனைகள் அனைத்தையும் நிறைவேற்றக் கூடியது. ஆனால் அது சில குறிப்பிட்ட விதிமுறைகளை, சூத்திரங்களை பின்பற்றலாம்.

It poured into the Ever-stable's flux
A bacchic rapture and revel of Ideas,
A passion and motion of everlastingness.

அது, அப்பேராற்றல், என்றென்றும் நிலையாக இருப்பதின் இயக்கத்தினுள் தன்னுடைய ஆற்றலை சொரிகிறது. ஒரு நதி அல்லது கடல் வலிமையானதாகவோ அல்லது குறைவான பலத்துடனோ இருக்கலாம் ஆனால் தொடர்ந்து அசைந்து கொண்டே, இயக்கத்திலேயே இருப்பது, ஆறு ஓடிக் கொண்டே இருக்கும், கடல் அலைகளை எழுப்பிக் கொண்டே இருக்கும். ஸ்ரீ அரவிந்தர் இப்பிரபஞ்சத்தில் அனைத்தும் இயங்கிக் கொண்டே

இருக்கிறது என்கிறார் — எதுவுமே நிலையாக ஓரிடத்தில் இருப்பதில்லை, மாறிக் கொண்டே இருக்கிறது. ஆனால் இந்த இயக்கங்கள் எல்லாம் ஏன் நடைபெறுகிறது என்றால் தனக்குள்ளே, தன்னை ஆதரிக்கும் என்றென்றும் நிலையாக அசைவற்றிருக்கும் அந்த ஒன்றினால். என்றென்றும் நிலையாக இருக்கும் அதனுள் இந்த சிருஷ்டிக்கும் சக்தி இடையறாது ஒரு கட்டுக்கடங்காத ஆனந்தப் பரவசத்தையும் களியாட்ட எண்ணங்களையும் கொட்டிக் கொண்டிருக்கிறது: நிஜமாகக் கூடிய உருவாக்கங்கள், கருத்துகள், எண்ணங்கள் ஆகியவைகளைக் கொட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. Rapture என்றால் ஆனந்தப் பரவசம் என்பது பொருள் இந்தியாவில் ஆனந்தம் என்று அழைக்கப்படுவது, சோமா என்பதுடன் தொடர்புடூத்தப்படுகிறது, கிரேக்க மற்றும் ரோமானிய புராணங்களில் இது மது தெய்வத்தைக் குறிக்கிறது. கிரேக்கர்கள் இக்கடவுளை டையோனிசிஸ் என அழைக்கிறார்கள், மேலும் அவர்களுடைய மூதாதையர்களுக்கு இக்கடவுள்தான் திராட்சை-ரசம் எனும் கொடையை அளித்தான் என்று நம்புகிறார்கள். நம் அன்னை அவர்கள் திராட்சைக்கு “ஆனந்தம்” என்று ஆன்மிகப் பெயரை அளித்திருக்கிறார் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. ரோமானியர்கள் இக்கடவுளை Bacchus என அழைத்தார்கள். இங்கு bacchic என்ற உரிச்சொல் அக்கடவுளின் பெயரை அடிப்படையாகக் கொண்டு குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இக்கடவுள் ஓவியங்களிலும் சிற்பங்களிலும் விலங்குகள், காட்டின் ஆவிகள் மற்றும் மனிதர்கள் ஆகியோர் ஊர்வலமாக பின்தொடர்வது போன்று வரையப்பட்டிருக்கிறது அல்லது செதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவர்கள் அனைவரும் அல்லது அனைத்தும் சோமரசம் அருந்தி இறை ஆனந்தத்தில் ஆட்கொள்ளப்பட்டிருப்பது போன்றிருக்கும்: கட்டுக்கடங்காத ஆனந்தப் பரவசமும் களியாட்டமும். Revel என்றால் மக்கள் ஒரு குழுவாக ஆடிப்பாடி மகிழ்ச்சியுடன் விதவிதமாக உண்டு களித்து கொண்டாடுவதைக் குறிக்கிறது. இங்கு அளவு கடந்த சிருஷ்டிக்கும், புதியதை உருவாக்கும் மகிழ்ச்சியான எண்ணங்களைக் குறிப்பிடுகிறது, இவை விஸ்வ ஓட்டத்தினுள் சேர்கிறது, சொரியப்படுகிறது அல்லது அந்த ஓட்டம் அங்கு ஒன்றோடொன்று கலந்து மாறுகிறது. Passion என்றால் ஆழ்ந்த உணர்வைகுறிக்கும் சொல். இவ்வாறான களியாட்ட எண்ணங்களும் உணர்ச்சிகளும் என்றென்றும் நிலையாக அசைவற்றிருப்பதின் ஓட்டத்தினுள் அந்த சிருஷ்டிக்கும் சக்தியினால் கொட்டப்படுகிறது, ஒரு பெரிய இயக்கம், அசைதல் ஏற்படுகிறது: நித்தியப்பேற்றின் ஓர் இயக்கம். இதற்கு ஒரு முடிவே இல்லை: என்றென்றும் இருப்பது, எப்பொழுதும் புதியது, இத்தகைய அனைத்து கருத்துக்களும் அந்த ஓட்டத்தினுள் சொரியப்படுகின்றன.

There rose unborn into the Unchanging's surge
 Thoughts that abide in their deathless consequence,
 Words that immortal last though fallen mute,
 Acts that brought out from Silence its dumb sense,
 Lines that convey the inexpressible.

Unchanging's surge எனும் இச்சொற்றொடரில் surge எனும் சொல் ஒரு சமுத்திரத்தின் இடையறாது உயர்ந்து எழுகின்ற, வீழ்கின்ற சக்தி மிக்க அலைகளைக் குறிக்கிறது. இச்சொற்றொடர் நித்தியப்பேற்றின் ஓட்டத்தை வேறொரு விதத்தில் வெளிப்படுத்துகிறது. மாறாத என்றென்றும் இருக்கக் கூடிய அது ஒரு பரந்து விரிந்த சமுத்திரத்தை ஒத்தது. அந்த ஓட்டத்தில், அந்த சமுத்திரத்தில், அம் மாபெரும் சக்தி தன்னுடைய கணக்கற்ற புதிய கருத்துக்களை கொட்டுகிறது, அதனால் அந்த சமுத்திரத்திலிருந்து எண்ணங்கள் மற்றும் சொற்கள் மேலும் செயல்கள் மற்றும் வரிகள் ஆகியன வெளிவருகின்றன. அவை என்றென்றும் நிலையாக இருக்கும் பேருண்மையிலிருந்து, சத்தியத்திலிருந்து உதயமானவை, அதனால்தான் இத்தகைய உயர் எண்ணங்கள் என்றென்றும் தங்கி வாழும் விளைவுகளை கொண்டவையாக இருக்கின்றன. நமக்கு வந்து செல்லும் சிந்தனைகளுக்குப் பெரும்பாலும் எந்த விளைவுகளும் இருப்பதில்லை. ஆனால் இங்கு இவ்வயர் சிந்தனைகள் பிறந்திராதவை, ஆகவே இறப்பும் அற்றவை, அவற்றிற்கு நிலையானதொரு இருப்பு இருக்கிறது. To abide என்றால் அங்கேயே இருத்தல் அல்லது தங்கி வாழ்தல் என்பது பொருள். அவை அங்கே தங்கி வாழும் எக்காலத்திலும் இறவாதிருக்கும் விளைவுகளும் உடைய சிந்தனைகள். அடுத்து சொற்கள், வார்த்தைகள்: சொற்கள் பேசப்படுகின்றன, ஒரு கணம் நாம் அவற்றை கேட்கிறோம், ஆனால் பின்பு அவை ஒசையிழக்கின்றன அல்லது மௌனமாகின்றன. ஆனால் மாற்றமற்ற நிலைகளிலிருந்து பொங்கி வரும் பிறப்பற் ற சொற்கள் என்றென்றும் இருப்பவை, நீடித்து இருப்பவை, இறவாப்பேறு உடையவை, எவராலும் கேட்கப்படாதவையாக இருப்பினும், அந்தப் பொங்கிவரும் நிலையிலிருந்து வெளிவரும் செயல்கள் மோனத்திலிருந்து அதனுடைய பேச்சற்ற நிலையினின்று வெளிக் கொணரப்பட்டவை. ஆழ்ந்த முக்கியத்துவம் பெற்ற பல்வேறு செயல்கள் அந்த நித்திய மோனத்தில் அனைத்து சாத்தியக்கூறுகளுடன் பொதிந்திருப்பதால், அனைத்து செயல்களும் அதிலிருந்து வெளிவருகின்றன. அவை அந்த நித்திய மோனத்திலிருந்து, எண்ணற்ற சாத்தியக்கூறுகளை அந்த நித்திய பேற்றின் ஆற்றலிலிருந்து கொண்டு வருகின்றன. இங்கு இடம்

பெற்றிருக்கும் sense என்ற சொல்லுக்கு முக்கியத்துவம் அல்லது அர்த்தம் என்ற வகையில் கையாளப்பட்டிருக்கிறது. அந்த மோனத்தில் பொதிந்திருக்கும் முக்கியத்துவங்கள் அல்லது பொருள் வார்த்தைகளாலோ அல்லது சிந்தனைகளாலோ வெளிப்படாதவை, ஆனால் செயல்கள் அவற்றைப் பேசும். இப்பொழுது நம் கவி, விரித்து உரைத்திடும் உரைத்திட இயலா வரிகளைப் பற்றி பேசுகிறார். மோனத்தில் பல விஷயங்கள் பொதிந்திருக்கின்றன. அவை சிந்தனைகள் அல்லது சொற்கள் அல்லது செயல்களால் வெளிப்படுத்த முடியாதவை ஆனால் அதற்கு பதிலாக வரிகளில் வெளிப்படக் கூடியவை. இங்கு குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் lines என்ற சொல்லுக்கு இரு வேறு அர்த்தங்கள் இருக்கின்றன. Lines that convey the inexpressible. எனும் இவ்வரியை நாம் தனியாகப் படித்தால் அது இந்த சாவித்தி காவியம் முழுவதற்கும் பொருந்தும். ஆனால் இந்த இடத்தில் நாம் நம் கண்களால் காணக்கூடிய கோடுகளைக் குறிப்பதாக நினைக்கிறேன். ஒரு பெரும் கலைஞர் ஓர் ஒவியத்தை வரையும் பொழுது, அல்லது ஒரு சிற்பி ஒரு சிலையை வடிக்கும் பொழுது கோடுகளை வரைவான். அவை ஆழந்த பொருளை, மனதைத் தொடும் அல்லது நம் சிந்தைக்கு ஒளியூட்டும் ஒன்றை வெளிப்படுத்துவதாக இருக்கும். அதை வேறு எந்த முறையிலும் சிறப்பாக வெளிப்படுத்த முடியாததாக இருக்கும். வேறொரு இடத்தில் ஒரு கலையின் தன்மை இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும் என்கிறார். ஒரு கோடு, ஓர் உருவம் இதில்தான் தெய்வீக உண்மை வெளிப்பட முடியும், குறிப்பாக உனர்த்த முடியும் என்கிறார். இவற்றை ஒருபோதும் முழுமையாக வெளிப்படுத்திவிட முடியாது. ஏனென்றால் அவை எல்லா வெளிப்பாட்டிற்கும் அப்பாற்பட்டவை உரைத்திட இயலாதவை.

The Eternal's stillness saw in unmoved joy
 His universal Power at work display
 In plots of pain and dramas of delight
 The wonder and beauty of her will to be.

அசுவபதி நித்தியப்பேற்றின் அமைதியை உணர்கிறார். என்றென்றும் நிலையானவனின் மாறாதவனின் அதே சமயம் செயல்திறமிக்க அவனுடைய பேராற்றலை, அவனுடைய சிருஷ்டிக்கும் ஆற்றலை உணர்கிறார். அந்த நித்தியன் தன்னுடைய அமைதியில் அனைத்தையும் உற்று கவனிக்கிறான், ஆனந்தமடைகிறான், உதவுகிறான், வேலையை செயல்படுத்தும் அவன்தன் பேராற்றுவுக்கு ஒப்புதலனிக்கிறான். அவன் அசைவற்று இருந்தாலும் ஆனந்தமடைகிறான், அவன் தன்னுடைய செயற்திறம்

மிக்க ஆற்றலைக் கொண்டு அவள் செய்யக் கூடிய அற்புதமான விஷயங்களைக் கண்டு தானே மகிழ்ச்சியடைகிறான், அற்புதமும் வனப்பும் ஆன அவஞ்சைய மனத் திட்பம் பற்றி மகிழ்கிறான். அவனுடைய சக்தியானவள், ஒரு நாடகத்தைப் போன்று இதைச் செய்கிறாள்: ஆனந்தத்தின் நாடகம் மற்றும் வேதனையின் கதைக்கரு ஆகியவற்றைக் கொண்டது இது. ஒரு நாடகம் என்றால் அதற்கு ஒரு கதை, கதைக் கரு இருக்கும். சில கதைகள் வேதனையை, வலியை கருவாகக் கொண்டதாக இருக்கும், அதை நாம் ஆனந்தம் என்று கருத முடியாது ஆனால் ஸ்ரீஅரவிந்தர் சமநோக்கோடு அனுக வேண்டும் என்கிறார், வேதனை மகிழ்ச்சி இவையிரண்டும் நித்தியனின் ஆனந்தத்தினுடைய பொய்த் தோற்றங்களே என்கிறார். அவனுடைய விஸ்வப் பேராற்றல் எப்படி வெளிப்பட்டாலும் அவன் அதை சலனமற்ற களிப்புடன் பார்க்கிறான்.

All, even pain, was the soul's pleasure here;
Here all experience was a single plan,
The thousandfold expression of the One.

ஆன்மாவிற்கு, அறியமுடியா இப்பிரபஞ்சத்தில் இருக்கும் அனைத்தும் - வேதனையும் கூட - ஓர் ஆனந்தமே. அனைத்து அனுபவமும் ஒற்றை திட்டத்தின் ஒரு பகுதியே: அந்த ஒன்றின் ஆயிரக்கணக்கான தோற்றங்கள். அந்த திட்டத்தின்படி உருவாக்கப்பட்ட இப்பிரபஞ்சம் அந்த ஒன்றின், பரம்பொருளின், மூலத்தின், என்னற்ற, கோடிக்கணக்கான முரண்பட்ட அம்சங்களின் வெளிப்பாடு. இப்பிரபஞ்சப் பேராற்றலே சக்தியாகும், அந்த நித்தியனின் சித்-சக்தி, பராசக்தி. அனைத்துவிதமான, அந்த ஒன்றின் ஆயிரக்கணக்கான தோற்றங்களை வெளிக்கொணர்வது, உருவாக்குவது இதுவே அவஞ்சைய பணி.

All came at once into his single view;
Nothing escaped his vast intuitive sight,
Nothing drew near he could not feel as kin:
He was one spirit with that immensity.

அசுவபதி திருவுருமாற்றம் பெற்றதனால் குட்சும பிரபஞ்சத்தில் நுழைய முடிந்தது. இதைப் பற்றி நாம் நூல் ஒன்று காதை ஜந்தில் பார்த்தோம். இதில் அவருடைய ஆன்மா விரிவடைந்ததை, இனிமேலும் அவர் மனதின் மறைமுகமான அறிவினால் கட்டுப்படுத்தப்படாமல், நேரடியாக உணர்வின் ஜக்கியத்தின் மூலம் அறிந்ததைப் பார்த்தோம். இதனால் நாம் அறிவது அந்த

குட்சம பிரபஞ்சத்தில் அவர் நுழைந்தவுடன் அனைத்தையும் அவர் ஒரே தடவையில், ஒற்றைக் காட்சியில் அனைத்தையும் பார்க்க முடிகிறது. அதன் சாத்தியக்கூறுகள் அனைத்தையும் அங்கு நடக்கும் அனைத்தையும் அவரால் பார்க்க முடிகிறது. உள்ளுணர்வின் உச்சகட்ட நிலை இதுவே. அந்த குட்சம பிரபஞ்சத்தில் காலம் நேரம் ஆகிய இரண்டும் வேறானவை, இங்கு இருப்பதைப் போன்று அவை இல்லை. எனவே வேறுவிதமான அனுபவங்களும் சாத்தியமே. பலவிதமான சக்திகள் மற்றும் ஜீவன்கள் அங்கு இருக்கின்றன: ஆனால் இன உறவாக உணரமுடியாத எதுவும் அவரருகில் சென்றிடவில்லை. அசுவபதி, அவரை நெருங்கும் அனைத்துடனும் தனக்கு தொடர்பிருப்பதாக, உறவிருப்பதாக உணர்கிறார். Kin என்ற இந்த சொல்லை நாம் முன்பே படித்திருக்கிறோம். நமக்கு நெருக்கமான மனிதர்கள், விஷயங்கள் மற்றும் நடைமுறைகள் ஆகியவற்றை இச்சொல் குறிக்கிறது. ஏனென்றால் அவை நம்முடைய, அந்த பரந்த ஆத்மனின் ஒரு பகுதியாக இருப்பதால் நாம் இவ்வாறு உணர்கிறோம். அங்கு இருப்பவை அனைத்தும் அசுவபதிக்கு அறிமுகமான ஒன்றாக இருப்பதை உணர்கிறார். ஏனென்றால் அவர் அவை அனைத்துடனும் தன்னை ஜீக்கியப்படுத்திக் கொண்டுவிட்டார். அந்த அளவற்ற பெருஞ்சிறப்பில் அவர் தன்னை ஒன்றென உணர்ந்தார் — அந்த குட்சம பிரபஞ்சத்தின் பரந்து விரிந்த தன்மையுடன் ஒன்றானார்.

Images in a supernal consciousness
Embodying the Unborn who never dies,
The structured visions of the cosmic Self
Alive with the touch of being's eternity
Looked at him like form-bound spiritual thoughts
Figuring the movements of the Ineffable.

அவர் சில உருவங்களைப் பார்க்கிறார். உணர்வின் மிக உயர்ந்த நிலையில், உணர்வின் விழுமிய நிலையில் உருவான உருவங்கள் அவை. அந்த உருவங்கள், உயிரோட்டமுள்ள வடிவங்களை, உடல்களை, பிழம்புருவங்களை அந்தஇறுப்பிலாபிறப்பறவனுக்கு, அப்பரம்பொருளுக்கு, நிலையானவனுக்கு அளித்தன. இந்த உருவங்கள் விஸ்வ ஆத்மனின் அடைத்திடப்பட்ட காட்சிகளாகும்: அப்பிரபஞ்சத்தின் ஆத்மன் விஷயங்களைக் காண்கிறது, உருவங்களாக, உயிரோட்டமுள்ள வடிவங்களாக காண்கிறது. ஏனென்றால் அவை ஜீவனின், இருப்பின் நிலைப்பேராற்றலால் தீண்டப் பெற்றவை. அந்த உயிரோட்டமுள்ள உருவங்கள் அவரைப் பார்க்கின்றன, அவர் அவற்றைப் பார்க்கிறார். ஆன்மிக

எண்ணங்களால் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட உருவம் போன்று அவை அவரைப் பார்க்கின்றன. ஒவ்வொன்றும் ஓர் ஆன்மிக சிந்தனையால் உருவான வடிவமாக இருக்கிறது, அவை தன்னை ஒரு வரம்பிற்குட்பட்ட வடிவத்திற்குள் கட்டுப்படுத்தி வெளிப்படுத்திக் கொள்கிறது அல்லது வர்ணனைக்குள் அடங்கிடாப் பொருளின் இயக்கங்களை வெளிப்படுத்துகிறது. வர்ணனைக்கு அடங்காப் பொருளை முற்றிலுமாக ஒருபோதும் விவரித்துவிட முடியாது. ஆனால் அந்த உருவங்கள், அடைத்திடப்பட்ட காட்சிகள், ஆன்மிக சிந்தனைகள் ஆகியவை இத்தகைய வரையறைக்குட்பட்ட உருவங்களில் தங்களை அடைத்துக் கொள்ள ஒப்புக் கொள்கின்றன. ஏனென்றால் இவையனைத்தும் வர்ணனைக்குள் அடங்கிடாப் பொருளின் இயக்கங்களின் ஓர் அடையாளமாக, உயிரோட்டமுள்ள உருவ அமைப்பை அளிக்கவல்லதாக ஆயின.

Aspects of being donned world-outline; forms
That open moving doors on things divine,
Became familiar to his hourly sight;
The symbols of the Spirit's reality,
The living bodies of the Bodiless
Grew near to him, his daily associates.

ஜீவனின் அம்சங்கள் இருக்கின்றன: தூய்மையான இருப்பானது அதனுடைய ஆற்றலில் வரம்பற்றது. ஆனால் அதனுடைய சில குறிப்பிட்ட அம்சங்கள் உலகத்து வரையறைக் குறிப்புகளால் தம்மை அணிவித்துக் கொண்டவை. To don என்றால் உடைகள் அணிந்து கொள்வதைக் குறிக்கிறது. அனந்தனின் சில அம்சங்கள் மற்றும் என்றென்றும் நிலைத்திருக்கும் தூய இருப்பு ஓர் உலக வடிவின் வரையறைக் குறிப்புகளாக ஆக ஒத்துக் கொள்கின்றன, அவற்றின் வரையறையற்ற தன்மையை ஒரு வடிவம் எனும் உடை கொண்டு மறைத்துக் கொண்டு தங்களைப் பார்க்கும்படி செய்து கொள்கின்றன: உலகத்து வரையறைக் குறிப்புகளை அவை அணிந்து கொண்டன. இத்தகைய வடிவங்கள், தெய்வத்வம் வாய்ந்த அசைந்திடும் வாயிற்கதவுகளை திறந்திடுகின்றன / அடிக்கடி நிகழும் அறிமுகமானவையாக ஆயின. மீண்டும் மீண்டும் அசுவபதி அற்புதமான, தெய்வத்வத்தை வெளிப்படுத்தும் வடிவங்களைப் பார்க்கிறார், ஒரு கதவு திறப்பது போன்று, இத்தகையதொரு நிகழ்ச்சி எல்லா நேரமும் நடக்கிறது, அது அடிக்கடி நிகழும் காட்சியாக ஆயிற்று. இவையனைத்தும் ஆத்மனின் மெய்ப்பொருள் தன்னின் சின்னங்கள் மேலும் அருவத்தின் உயிருள்ள உடல்கள்: வடிவங்கடந்த அந்த எல்லையற்றவன், எந்த உடலினுள்ளும்

கட்டுப்படுத்த முடியாதவன், அருவமானவன். இத்தகைய ஜீவன்கள், அருவத்தின் உயிருள்ள உருவங்கள் அசுவபதிக்கு அருகில் வருகின்றன, நாள்தோறும் வரும் தோழர்களாய் ஆகின்றன. அசுவபதியால் அவர்களைத் தொடர்பு கொள்ள முடிகிறது, இதுவே அவருக்கு அன்றாடம் ஓர் உயிரோட்டமிக்க அனுபவமாக ஆகிறது.

The exhaustless seeings of the unsleeping
Mind, Letterings of its contact with the invisible,
Surrounded him with countless pointing signs;
The voices of a thousand realms of Life
Missioned to him her mighty messages.

அந்த ஜீவனின் அம்சங்களுள் ஒன்று, மனம், மற்றொன்று வாழ்வு. அசுவபதி உறக்கமில்லா மனதைப் பற்றி இப்பொழுது அறிகிறார். இது எப்பொழுதுமே விழித்துக் கொண்டிருக்கும், புதிய உருவங்களை, ஆற்றல்களை, சாத்தியக்கூறுகளைப் பார்த்துக் கொண்டே இருக்கும். புதிய காட்சிகளை உருவாக்கும் திறன் பெற்றது மனம். மனம் எதனைப் பார்க்கிறதோ, அந்த உறக்கம் இல்லா மனதின் பார்வைகள் எப்பொழுதும் இருப்பவை, முடிவற்றவை. அவை எழுத்துகள் சார்ந்தவை: இந்த ஒவ்வொரு காட்சியும் ஓர் எழுத்து அல்லது எழுத்துக்களின் தொகுப்பு போன்றவை. இவை உறக்கமில்லா விஸ்வப் பெருமனதுடன் ஒரு தொடர்பை வெளிப்படுத்துகின்றன, கட்புலனாகாத் தன்மையைச் சார்ந்த அதனின் சந்திப்பால் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன, எழுதப்படுகின்றன, அதன் உட்பொருள் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது பார்வைகளாக. இத்தகைய பார்வைகள் அசுவபதியை சூழ்ந்து கொள்கின்றன, கணக்கற் சுட்டிக்காட்டிடும் அறிகுறிகளாக: ஒவ்வொரு பார்வையும் வெவ்வேறு திசைகளைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன, போவதற்கான வழியைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன, அறியப்பட வேண்டிய ஒன்றை, கட்புலனாகாதின் சில உருவாக்கும் சாத்தியக்கூறைக் காட்டுகின்றன. இவை கண்களால் பார்க்கக் கூடிய உருவங்களாக இயக்கங்களாக வெளிப்படுகின்றன. உயிர்-மெய்மையின் ஓராயிரம் குரல்கள் இருப்பதையும் அவர் அறிகிறார். அந்த உயிர்ச்சக்தி ஓராயிரம் விதமான தளங்களை அல்லது அம்சங்களைக் கொண்டது. ஒவ்வொன்றும் ஒரு தனித்துவமான குரலை உடையது. ஒவ்வொன்றும் ஒரு சக்திமிக்க இறைச்செய்தியை வெளிப்படுத்துகிறது, குறிக்கோளாகக் கொண்டிருக்கிறது, அனுப்புகிறது, அதை அவர் கேட்கிறார்.

பெரும்பாலும் சாவித்ரியில் ஸ்ரீஅரவிந்தர் உளவியல் நிலையிலான அனுபவங்களை விவரிக்கிறார் என நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இங்கு குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் வரியில் ஒரு குறிப்பிட்ட தருணத்தில் அல்லது குறிப்பிட்ட நிலையில் அவர் பெற்ற அனுபவங்களை அவர் விவரிக்கிறார். இதை நாம் நினைவில் கொள்வது நல்லது. சில சமயம் நாம் ஒரு குறிப்பிட்ட செய்தியைச் சொல்லி ஸ்ரீஅரவிந்தர் இவ்வாறு சொல்லியிருக்கிறார் என்று சொல்வதுண்டு: ஆனால் சாவித்ரியில் அந்தந்த வரியில் அவர் விளக்கியிருப்பவை அவருடைய அனுபவம் அல்லது அந்த நிலையிலிருந்து விவரிக்கப்பட்டவையாக இருக்கும். இங்கு சொல்லப்பட்டிருப்பவை அசுவதி முதன்முதலாக சூட்சம உலகின் இடம் மற்றும் காலத்தில் நுழைவதைப் பற்றியது. இந்த மொத்த சூட்சம உலகமும் பொதுவாக நாம் அனுபவித்திராதவை, ஏனென்றால் இந்த சூட்சம உலகம் என்பது இந்த பௌத்த உலகின் தோற்றத்திற்கு பின்னால் இருப்பது. இங்கு, இந்த வரியில், உறக்கம் இல்லாச் சிந்தையின் சோர்விலாப் பார்வைகள் அசுவபதியை குழந்து கொள்கின்றன, கணக்கற் சுட்டிக்காட்டிடும் அறிகுறிகளாக அவற்றை அவர் பார்க்கிறார். இது அவர் நுழைந்த அந்த சூட்சம உலகின் விஸ்வ மனதைக் குறிக்கிறது. அங்கு கட்டுலனாகாததுடன் உயர் மனதிற்கு ஏற்படும் தொடர்பு நிலைத்த காட்சிகளாக வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. அவை புதிய சாத்தியக்கூறுகளை அவருக்கு சுட்டிக்காட்டுகின்றன; அந்த சூட்சம பிரபஞ்சத்தில் வாழ்வு ஓராயிரம் தளங்களை, அம்சங்களை உடையதாக இருக்கிறது. ஒவ்வொன்றும் ஒரு குறிப்பிட்ட சக்திமிக்க செய்தியை அவருக்கு அளிக்கிறது.

கேள்வி: அசுபதியின் எந்தப் பகுதி இத்தகைய அனுபவங்களைப் பெறுகிறது?

மைய ஜீவன் என்று அழைக்கப்படும் பகுதி என்று நான் நினைக்கிறேன். நூல் ஒன்று காதை ஐந்தில், அவருடைய பெரும் ஆர்வத்தின் விளைவாக, அவர் தன்னுடைய ஆன்ம விடுதலை எனும் அனுபவத்தைப் பெற்றார் என நாம் படித்தோம். அதனால் அவருடைய ஆன்மா இயற்கையோடு தன்னை ஜக்கியப்படுத்திக் கொண்டதிலிருந்து விடுபட்டது, தானே சில அனுபவங்களைப் பெற்றது. திருவுருமாற்றம் இறக்கத்தை அவர் பெற்ற காரணத்தால் அவருடைய ஜீவன் முழுவதும் மாற்றம் பெற்றது, அவருடைய தூல உடலும் மாறியது. இதன் விளைவாக, அவருடைய மைய உணர்வு சூட்சம இயல்லை ஆதிக்கம் செலுத்தும் திறன் பெற்றது, இதனால் அவர் சூட்சம பிரபஞ்சத்தினுள் நுழைய முடிந்தது. இதுவே முழுப் பயணமும் அல்ல என்பதை நாம் பின்னால் பார்க்க இருக்கிறோம்.

இப்பகுதியின் கடைசி வரியைப் படிக்கும் பொழுது மேற்சொன்ன இந்த அனுபவம் முழுமையற்றது எனக் குறிப்பிடப்படுவதை நாம் காணலாம் - முக்கியமான ஏதோ ஒன்று அங்கு இல்லை. இருப்பினும் இந்த சூட்சம் பிரபஞ்சம் தன்னுடைய பல்வேறு உலகங்களை அசுவபதிக்கு காட்டுகிறது. நாம் காணும் இந்த தூல உலகின் அடிப்படையான அந்த சூட்சம் மெய்மையின் பரந்த அனுபவத்தை அவர் பெறுகிறார்.

அசுவபதி உடலில் மேலும் கீழ்மாக ஸ்ரீஅரவிந்தரைப் போல் நடந்து கொண்டிருந்தாரா அல்லது ஓரிடத்தில் அமர்ந்து தியானம் செய்து கொண்டிருந்தாரா அல்லது அவர் என்ன செய்து கொண்டிருந்தார் என்பது நமக்குத் தெரியாது; அவர் மற்றிலும் விழிப்புடன் இருந்தார் என்பது மட்டும் நமக்குத் தெளிவாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது: அவருடைய மைய உணர்வு இத்தகைய எல்லாவிதமான வீர்தீர்ச் செயல்கள் மற்றும் அனுபவங்களை பெற்றிருந்தது, ஸ்ரீஅரவிந்தர், அசுவபதி பல்வேறு வகையில் தன் உடலைப் பற்றிய விழிப்புணர்வைப் பெற்றிருந்தார் என்பதை நமக்கு நினைவுபடுத்துகிறார். அது அந்தந்த இருப்பின் நிலைக்கேற்ப தன்னை மாற்றிக் கொள்கிறது அல்லது அவருடைய இப்பயணத்தில் அவர் எந்த உணர்வுநிலையில் பயணிக்கிறாரோ அதற்கேற்ப மாற்றிக் கொள்கிறது. மையத்திலிருக்கும் ஆன்மாவைச் சுற்றி அவருடைய ஜீவனின் எல்லாப் பகுதிகளும் முழுமை பெற்று இசைவுடன் செயல்படும் பொழுது, அந்த தனிநபரின் பூரணத்துவம் பெற்ற உணர்வு இத்தகைய அனுபவங்களில் பங்கெடுத்துக் கொள்கிறது.

ஸ்ரீஅரவிந்தர் தான் எழுதிய ஒரு கடிதத்தில், நூல் இரண்டில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் அனுபவங்கள் தனிநபரின் அனுபவம் மட்டுமல்ல: இந்த மொத்த மனிதகுலத்தின் ஆர்வத்தின் பிரதிநிதியாக அசுவபதி இதை மேற்கொண்டார் என்பதே ஆகும்.

The heaven-hints that invade our earthly lives,
The dire imaginations dreamed by Hell,
Which if enacted and experienced here
Our dulled capacity soon would cease to feel
Or our mortal frailty could not long endure,
Were set in their sublime proportions there.

அந்த சூட்சம் உலக அனுபவத்தின் தீவிரம் நம்மால் நம்முடைய இந்த பூத உடலால் பெறும் அனுபவத்தைக் காட்டிலும் மிகமிக அதிகமானது. அந்த அனுபவம், மேலுலகின் நினைவுட்டுச் செய்திகள், நம்முடைய உலகியல் வாழ்வைத் தாக்கக் கூடியவை.

நூல் ஒன்று காதை நான்கின் முதல் பகுதியில் ஸ்ரீஅரவிந்தர், சில சிறப்பான தருணங்களில் மனித ஜீவன்கள் அற்புதமான, உயரிய சில குறிப்புகளைப் பெறுகிறார்கள், ஆனந்தமான அனுபவங்களைப் பெறுகிறார்கள் என்கிறார். இக்காதையின் ஏழாவது வரியில் ‘profound existence beyond earth’s’ இந்த உலகுக்கு அப்பாலுள்ள ஆழந்த உளதாந்தன்மையில் அசுவபதி இப்பொழுது நுழைந்துள்ளதாகக் குறிப்பிடுகிறார், அதே அனுபவங்கள், அவற்றின் மேதகு சிறப்புடைப்பரிமாணங்களினால் இணைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நாம் இங்கு அந்த அனுபவங்களின் குறிப்புச் செய்திகளை மட்டுமே பெறுகிறோம்; ஆனால் அங்கு இதே அனுபவங்கள் நேரடியாக, முழுவதுமாக அதனுடைய மிக உயரிய நிலையில் பெறப்படுகின்றன. இது அந்த மேலுலக குறிப்புகளின் உண்மை மட்டுமல்ல ஆனால் துன்ப உலகம் கண்ட கனாக்களின் கிலியூட்டும் கற்பனைகள். இவை மிக கீழ்த்தரமானவை, வக்கிரமானவை, உணர்வின் திரிந்த நிலையிலிருந்து வருபவை, அங்கு எல்லாவிதமான கொடுரமான விஷயங்களும் கற்பனை செய்யப்படும். நாம் இங்கு நம் வாழ்வில் இத்தகைய குறிப்புகளையும் கூட பெறுகிறோம் - அவற்றை நாமிங்கு கடைப்பிடித்து துய்த்து உணர்ந்தால் நம்முடைய மழுங்கிய திறத்தினால் நம்முடைய தூல ஜீவன் அதை உடனடியாக உணர்வதை நிறுத்திவிடும்; அந்த அனுபவங்களின் தீவிரத்தை அதனால் தாங்க முடியாது.

There lived out in their self-born atmosphere,
They resumed their topless pitch and native power;
Their fortifying stress upon the soul
Bit deep into the ground of consciousness
The passion and purity of their extremes,
The absoluteness of their single cry
And the sovereign sweetness or violent poetry
Of their beautiful or terrible delight.

அங்கு அந்த உலகில், இந்த அனுபவங்கள், அதாவது மேலுலகின் நினைவுட்டுக் குறிப்புகள் அல்லது கிலியூட்டும் கற்பனைகள் ஆகியவை தமக்குத் தாமே உருவாக்கிய சூழ்நிலையில் வாழ்பவை, நம்முடைய குறுகிய தூல அறிவிற்கு உட்பட்டதல்ல. அங்கு அவை தம்முடைய வரம்பிலா உச்சத்து உயர்வை திரும்பப் பெற்றன: அவற்றின் உயர்விற்காக தமக்குத் தாமே உருவாக்கிக் கொண்ட இயற்கை சார்ந்த ஆற்றலுக்கு முடிவேயில்லை என்பது போல் தோன்றுகிறது. Pitch என்ற சொல் குரல் அழுத்தத்தை, சத்தத்தைக் குறிப்பதாகும். அந்த சூட்சம் உலகங்களில் இருக்கும் பரந்த

அளவற்ற தீவிரத்தன்மை Topless pitch என்ற சொற்றொடரினால் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

இத்தகைய ஆழ்ந்த அனுபவங்கள், அந்த ஆன்மாவின் மீது வலுவான அழுத்தத்தைத் தருகின்றன. அவை, ஆனந்தமானதாகவோ அல்லது வேதனையானதாகவோ எதுவாக இருந்தாலும் ஒரு வலுவான பாதிப்பை ஏற்படுத்துகின்றன; அந்த அழுத்தம், ஆன்மாவின் மீது வைக்கப்படும் அந்த அழுத்தம் ஆன்மாவை மேலும் வலிமையுடையதாக ஆக்குகிறது. இந்த அனுபவங்கள் எப்படிப்பட்டதாக இருப்பினும், அந்த ஆன்மா இத்தகைய அனுபவங்களின் மூலமாக வலுவடைகிறது. இவை உணர்வு நிலைதன்னின் அடித்தளத்தின் உட்புறத்தே ஆழமாய் திணிக்கப்படுகிறது. கலைஞர்கள் உலோக பரப்புகளிலிருந்து ஒன்றை நீக்க அமிலத்தை உபயோகிப்பர், அதன் மேல் ஒரு கோடு அல்லது உருவத்தை வரைய, செதுக்க வெவ்வேறு அளவிலான ஊசிகளை உபயோகிப்பார்கள். அந்த அமிலம் உலோகப் பரப்பை அரித்து அடர்த்தியான கோடுகளை மெல்லியதாக ஆக்கி உருவங்களை உருவாக்கி விடும். இதை மை கொண்டு நிறைத்து விரும்பிய அச்சுப் பிரதிகளை எடுப்பர். மிகவும் மென்மையான நுண்மையான ஒன்றை காட்ட விரும்பும் பொழுது, அவர்கள் அந்த அமிலத்தை குறைவாகவே உபயோகிப்பர் ஆனால் சற்று பெரிய ஒன்றை பொறிக்க விரும்பும் பொழுது நிறைய அமிலத்தை உபயோகிப்பார்கள். அசுவபதி இப்பொழுது அனுபவிக்கும் ஆழ்ந்த உணர்வு அமிலத்தைப் போன்றது, மிகத் தீவிரமாக எரிகிறது, அவருடைய உணர்வின் அடித்தளத்தில் ஒரு தழும்பை ஏற்படுத்திவிடுகிறது. அதனுடைய உச்சத்து எல்லைகளின் பேராச்வம் மற்றும் தூய்மை எனும் தழும்பை ஏற்படுத்திவிட்டன. இத்தகைய உச்சத்து எல்லைகளின் உணர்வுகள் ஒவ்வொன்றும் ஒற்றை கூக்குரல் போன்றது, இக்கூக்குரல் ஒவ்வொன்றும் தம் முழுமையை வெளிப்படுத்துகின்றன, அது திக்குமுக்காடச் செய்யும் இனிமை வாய்ந்த அனுபவமாகவோ அல்லது அவற்றின் ஆழகு அல்லது மட்டு மீறிய பெருமகிழ்வின் கட்டுதான் மீறிய கவிதைத் தொகுதியாகவோ இருக்கலாம். இத்தகைய அனுபவங்கள் அனைத்தும் அழகானதாக இருந்தாலும் சரி அல்லது கொடுமையானதாக இருந்தாலும் சரி அவை அந்த ஆன்மாவிற்கு ஏதோ ஒருவிதமான ஆனந்தத்தைக் கொண்டு வருகின்றன, அந்த ஆன்மாவை போன்றது அது வலிமை பெற உதவுகிறது. பகவான் ஸ்ரீஅரவிந்தர் தன்னுடைய தெய்விக வாழ்க்கை நூலில் இந்தியாவின் பாரம்பரிய அழகுணர்ச்சியை உதாரணங்கள் மூலம் விளக்குகிறார். அவர் பல்வேறு விதமான ரசங்கள், பாவனைகள்

ஆகியவை எவ்வாறு கலை, நாடகம், இசை, கவிதை மூலம் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதை குறிப்பிடுகிறார். மேலும் பயங்கரமான அச்சம் தரக்கூடிய வகையில் வெளிப்படுத்தப்பட்டும் பாவங்கள், ரசனைகள் கூட எவ்வாறு ஒரு வித ஆனந்தத்தை நமக்குத் தருகிறது என்பதை காட்டுகிறார். இது போன்றே இத்தகைய ஒவ்வொரு விதமான அனுபவங்களும் ஆன்மாவுக்கு தனித்துவமான ரசனையைக் கொடுக்கின்றன, அந்த ஆன்மாவிடம் தமக்கே உரிய தனித்துவமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. அது அழகானதாக இருக்கலாம் அல்லது அச்சத்தைத் தருவதாக இருக்கலாம், ஆனால் ஒவ்வொன்றும் அதற்கே உரிய தனித்துவமிக்க ஆனந்தத்தை கொடுக்கின்றன, அந்த ஆன்மா வளர்வதற்கு உதவுகின்றன.

All thought can know or widest sight perceive
And all that thought and sight can never know,
All things occult and rare, remote and strange
Were near to heart's contact, felt by spirit-sense.

எண்ணங்களால் அறியக் கூடிய அனைத்தும் அல்லது பரந்த நோக்கினால் உணரக்கூடிய யாவையும் மேலும் சிந்தனைகள் மற்றும் பார்வையால் அறிய முடியாதவை என்ற இவையனைத்தும் அத்துடன் மறைவியல் மற்றும் அரிதான அனைத்தும் நெடிதான தொலைவில் பழக்கமற்ற, அறிமுகமற்ற இடத்தில் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இருப்பினும் இப்பொழுது அவை இதயத்தின் தொடுதலுக்கு அருகில் ஆன்ம உணர்வின் ஆற்றலாலே உணரப்பட்டன.

கேள்வி: Spirit-sense என்பதன் பொருள் என்ன?

நம்மைச் சுற்றியுள்ளவற்றை, இந்த நிலவுலகை அறிய உதவும் தூல, பெளதிக புலனுணர்வுகள் போன்றே, ஆன்மாவும் தனக்கே உரிய புலனுணர்வுகளைக் கொண்டிருக்கிறது. அதன் மூலம் விஷயங்களுடன் சூட்சமமாகத் தொடர்பு கொள்கிறது, அந்த அனுபவத்தைப் பெறுகிறது.

மேற்சொன்ன இந்த வரி விஷயங்களை அறியும் பல்வேறு முறைகளைப் பற்றி குறிப்பிடுகிறது: எண்ணங்கள் மூலமாக பெறும் அறிவு அல்லது பார்வையின் மூலமாக மேலும் சில விஷயங்களை நம் இதயம் அறியும். இருப்பினும் சில விஷயங்கள் ஆன்ம உணர்வின் ஆற்றலாலே உணரப்படுகின்றன. இவ்வாறு பல்வேறு வகைகளில் நாம் விஷயங்களை உணர்கிறோம், அறிகிறோம். அந்த சூட்சம உலகில் கணக்கற்ற, எண்ணற் வகையில் விஷயங்களை பார்க்க, உணர அசுவபதிக்கு வாய்ப்பு தரப்படுகிறது. பல்வேறு விதங்களில் அறிய அனுபவமாகப் பெற வாய்ப்பளிக்கப்படுகிறது.

Asking for entry at his nature's gates
 They crowded the widened spaces of his mind,
 His self-discovery's flaming witnesses,
 Offering their marvel and their multitude.

கணக்கற்ற அற்புதமான அனுபவங்கள் ஆரவாரத்துடன் அவருடைய உணர்வினுள் நுழைவதை அசுவபதி பார்க்கிறார், அவை அவருடைய பகுதியாகவும் ஆகின்றன. அவை, அவர்தம் இயல்பின் வாயிற்கதவும் வழியே நுழைய அனுமதி கோருகின்றன. ஒரு உபநிடத்தில், ஒரு தனிமனிதனின் இயல்பில் பத்தொன்பது வாயிற்கதவங்கள் இருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பத்தொன்பது பல்வேறு விதமான கதவங்கள், இதன் மூலம் நம்முடைய தனிப்பட்ட ஜீவன் நம்மைச் சுற்றி நடக்கும் விஷயங்களை ஏதோ ஒரு வகையில் உணர்கிறது. அசுவபதியின் மனது மிகமிகப் பரந்து விரிந்த ஒன்றாக ஆனது. ஆனால் இந்த அனுபவங்களும் கணக்கற்ற வகையில், என்னற்ற அளவில் இருந்தாலும் அவை அவருடைய மனதினுள் தீரள்கின்றன, அங்கு அவை சாட்சிகளாக ஆகின்றன. சாட்சி என்று அழைக்கப்படும் ஒரு நபர், தான் பார்த்த ஏதோ ஒன்றைப் பற்றி சொல்லக்கூடியவராக இருப்பார். அல்லது ஏதோ ஒன்றை குறிப்பாகச் சுட்டிக்காட்டுவதாக இருக்கலாம். அசுவபதிக்கு வருகின்ற அனுபவங்கள் எல்லாம் சாட்சிகளாகின்றன அல்லது தன்னுடைய சுய-கண்டுபிடிப்பின் பல்வேறு வகைகளின் குறியீடுகளாக ஆகின்றன. இத்தகைய பல்வேறு அனுபவங்களின் மூலம் அவர் தன்னைத்தானே அறிந்து கொள்கிறார், அவை தம்முடைய அற்புதத்தை, அவை தம் பன்முகத்தன்மையை அவருக்கு சமர்ப்பித்தன.

These now became new portions of himself,
 The figures of his spirit's greater life,
 The moving scenery of his large time-walk
 Or the embroidered tissue of his sense:
 These took the place of intimate human things
 And moved as close companions of his thoughts,
 Or were his soul's natural environment.

இந்த வரியில், இத்தகைய பல்வேறு விதமான சாத்தியக்கூறுகள் பல வகைகளில் எவ்வாறு அவருடைய சுய-அனுபவத்தின் பகுதிகளாக ஆயின என்று காட்டப்படுகிறது, அவருடைய புதிய பகுதிகளாக ஆயின, அவருள் ஏதோ ஒரு கதவு திறந்து கொண்டது போன்று, அவருடைய சில புதிய பகுதிகளை அவர் அறிந்து கொண்டது போன்ற ஓர் அனுபவம் ஏற்படுகிறது. அவை

உருவங்களாக வருகின்றன. அவை, பல்வேறு அம்சங்களைச் சுட்டிக்காட்டும் அவருடைய ஆத்மனின் உயர் வாழ்க்கையை குறிப்பாக உணர்த்தும் ஜீவன்களாகவோ, வடிவங்களாகவோ, உருவங்களாகவோ வருகின்றன; அவை அவருடைய ஆத்மனை உயர்த்துகின்றன, விரிவடையச் செய்கின்றன. அல்லது அவர் காலம் மற்றும் இடத்தில் இயங்கும் பொழுது அவை வருகின்றன, அவரைச் சூழ்ந்து கொள்கின்றன. அல்லது அவருடைய புலனுணர்வின் பூத்தையல் வேலைப்பாடுகள் கொண்டு நேர்த்தியாக நெய்யப்பட்ட துணி போலாயின. ஸ்ரீஅரவிந்தர் அடிக்கடி நம் புலன்களை ஒரு வலைக்கு ஒப்பாக குறிப்பிடுகிறார், நாம் எதிர்கொள்ளும் பொருட்களை நம் புலன்கள் எனும் வலை மூலம் பிடித்துக் கொள்கிறோம், ஒரு மீனவன் தன் வலையில் மீன்களைப் பிடிப்பது போல நம் புலன்கள் பிடித்துக் கொள்கின்றன. இங்கு tissue என்ற சொல்லை ஸ்ரீஅரவிந்தர் உபயோகிக்கிறார். இதற்கு நேர்த்தியாக நெய்யப்பட்ட துணி என்பது பொருள். நன்கு நெய்யப்பட்ட துணி போன்ற அசுவபதியின் புலன்களில் இத்தகைய அற்புதமான சூட்சம் உலக அனுபவங்கள் எல்லாம் அந்த துணியில் அழகான பூத்தையல் வேலைப்பாடு செய்யப்பட்டாற் போல் ஆயின. அவருடைய இப்புதிய பகுதிகள், அவர் தம் ஆத்மனின் உயர் வாழ்க்கையின் உருவங்கள், புதிய காலவர்த்தமானங்களில் பயணிக்கும் பொழுது, இவ்வாறு புதியதாக நகர்ந்து கொண்டேயிருக்கும் காட்சி, இப்புதிய சூட்சமப் புலன் ஏற்படுத்தும் கருத்துப் பதிவு, இவையனைத்தும் மனிதனின் நெருக்கமான விஷயங்களின் இடத்தை எடுத்துக் கொண்டன / அவர் தம் சிந்தனைகளின் நெருங்கிய தோழனாக இணைந்தன. இந்த அற்புதங்கள் மனிதனுக்கு ஏற்படும் அனுபவங்களாக இல்லாமல் அசுவபதியின் சிந்தனைகளின், எண்ணங்களின் வழியே அவரோடு தொடர்பு கொள்கின்றன அல்லது இயல்பான சூழலாக ஆகின்றன, அவருடைய ஆன்மாவிற்கான இயல்பான சூழலாக ஆகின்றன. ஆனால் இப்பொழுது அவர் இந்த தூல உலகினால் ஆக்கிரமிக்கப்படுகிறார் ஆனால் இப்புதிய உலகின் சூட்சம் புலனின் அனுபவத்தோடு. இது முற்றிலும் வேறான ஒன்று, மிகவும் பரந்து விரிந்த, தீவிர வாழ்விற்கானது.

Tireless the heart's adventure of delight,
 Endless the kingdoms of the Spirit's bliss,
 Unnumbered tones struck from one harmony's strings;
 Each to its wide-winged universal poise,
 Its fathomless feeling of the All in one,
 Brought notes of some perfection yet unseen,

Its single retreat into Truth's seccuries,
Its happy sidelight on the Infinite.

இது ஒரு பெரும் சாகசச் செயல், மத்திய காலத்திய விசித்திரமான சாகசக் கவிதைகளில் கதாநாயகன் பரபரப்பான ஒரு அத்தியாயத் தொடரிலிருந்து மற்றொரு சுவாரஸ்யமான அத்தியாயத்திற்கு செல்வதைப் போன்று இருக்கிறது: இதயத்தின் சாகச ஆனந்தத்தின் ஓய்வற்ற தன்மையைப் போன்று இருக்கிறது. அவர் பயணிக்கும் இத்தகைய எல்லாவிதமான ஆட்சிப்பரப்புகளுக்கு முடிவேயில்லை. இவையனைத்தும் பேராத்மனின் பேருவவகையின் ஆட்சிப்பரப்புகள் மேலும் ஒவ்வொன்றும் இசையின் ஸ்ருதி போல இருக்கிறது. என்னற்ற ஸ்ருதிகள் ஒரு சுருதிக் கம்பியினின்று இசைக்கப்பட்டாற் போன்று. அனைத்தும் அந்த ஒரே ஒரு இசையின் பகுதியே, இருப்பினும் ஒவ்வொன்றும் ஒரு தனித்துவமான ஸ்ருதியை அளிக்கின்றன. ஒவ்வொன்றும் பரிபூரணத்தின் தனித்துவமான ஏதோ ஒன்றை பரந்து விரிந்த விஸ்வ சமநிலையோடு இணைத்துக் கொள்கிறது. அவற்றின் ஆழங்காண இயலா உனர்ச்சிகள் அனைத்தும் ஒன்றே. இந்த ஒவ்வொரு ஸ்வரமும் ஒவ்வொன்றோடும் ஒன்றிப்பை உணர்வது போல் இருக்கிறது, மற்ற ஸ்வரங்களோடும் அந்த ஒன்றிப்பை உணர்கிறது, ஆனால் ஒவ்வொன்றும் பரிபூரணத்தின் ஏதோ ஒரு ஸ்வரத்தை கொண்டுவரினும் கண்களுக்கு புலப்படாததாகவே இருக்கிறது. ஒவ்வொன்றும் தன்னுடைய தனிப்பட்ட, தனித்துவமான பங்களிப்பைத் தருகின்றன, தன்னுடைய வழியில் அதைச் செய்து அந்தவொரு பேருண்மையின் இரகசியங்களோடு தொடர்பு கொள்கிறது, அப்பரந்த ஒன்றிப்பின் பேருண்மைக்கு இட்டுச்செல்லும் தனக்கே உரித்தான வழியில் அதைச் செய்கிறது. ஒவ்வொன்றும் தனக்கே உரித்தான துணை விளக்கத்தை, கருத்தை, பார்வையை அந்த இறைவன் மீது, எல்லையற்றவன் மீது, வெளிப்படுத்த முடியாதவன் மீது வைக்கிறது.

All was found there the Unique has dreamed and made
Tinging with ceaseless rapture and surprise
And an opulent beauty of passionate difference
The recurring beat that moments God in Time.

அந்த ஒன்று, அந்த தனித்துவமானவன் இந்த சிருஷ்டியை இங்கு கொண்டு வந்தான், அவன் கனவு கண்ட, உருவாக்கிய ஒவ்வொன்றும் இங்கு காணப்படுகின்றன. அவனுடைய ஒவ்வொரு சிருஷ்டியும் அதற்கே உரித்தான சிறப்பான தன்மையை அதற்கு அளிக்கின்றன, தன்னுடைய தனித்துவமான நிறத்தை அல்லது

மணத்தை, தனக்கே உரித்தான் ஆனந்தக்களிப்பை ஆச்சரியத்தை இந்த வளமையான வனப்பிற்கு, பெருவிருப்பின் வேற்றுமையின் அழகை இந்த சிருஷ்டிக்கு அள்ளி வழங்குகிறது. ஒவ்வொன்றும் அதனதன் வழியில் தனித்துவம் வாய்ந்தது, இவையனைத்தும் இணைந்து இத்தகையதொரு முடிவற்ற களிப்பை ஆச்சரியத்தை அளிப்பதோடு மட்டுமல்லாது, அந்த வளமையான வனப்பு, காலத்தில் நடைபெறும் கடவுளின் தொடர்துடிப்பாக ஆனது. அந்த நித்தியன், அந்த அனந்தன் காலம் மற்றும் இடத்தினுள் தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொள்ளும் பொழுது, அவன் தன்னைத் தானே அடுத்தடுத்து தொடரும் இயக்கங்களால், இதயத் துடிப்பு எவ்வாறு எப்பொழுதும் நில்லாது தொடர்ந்து நடக்கிறதோ அது போன்று காலத்தினுள் கடவுளின் தொடர் இயக்கமாக, அந்த ஒவ்வொரு தருணமும் முடிவற்ற களிப்பை ஆச்சரியத்தை, வேற்றுமையில் பெருவிருப்பின் வளமையான வனப்பை வெளிப்படுத்துவதாக இருக்கிறது.

இங்கு இடம் பெற்றிருக்கும் moment எனும் சொல் சாதாரணமாக பெயர்ச் சொல்லாக உபயோகப்படுத்தப்படும். ஆனால் இங்கு இச்சொல் வினைச்சொல்லாக பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆங்கில இலக்கியத்தில், கவிதைகளில் இத்தகையதொரு விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு சொல்லை, அதாவது பெயர்ச் சொல்லாக இருக்கும் ஒன்றை வினைச் சொல்லாக பயன்படுத்த முடியும். பகவான் ஸ்ரீஅரவிந்தர் தன்னுடைய ஆங்கிலப் புலமையினால் சாவித்ரியில் பல இடங்களில் இத்தகைய இலக்கண விலக்கை பயன்படுத்தியிருக்கிறார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

Only was missing the sole timeless Word
That carries eternity in its lonely sound,
The Idea self-luminous key to all ideas,
The integer of the Spirit's perfect sum
That equates the unequal All to the equal One,
The single sign interpreting every sign,
The absolute index to the Absolute.

விஸ்வத்தின் செழிப்பான வளமை, ஆற்றல் மிக்க அனுபவத்தை வழங்கினாலும் ஏதோ ஒன்று, முக்கியமான ஏதோ ஒன்று அங்கு இல்லை: காலங்கடந்த அந்த ஒற்றை திருச்சொல் மட்டும் அங்கு இல்லை / அது தன்னுடைய தனிமை ஒசையில் முடிவிலியை சுமக்கிறது. இந்த ஓசை, எல்லா ஓசைகளுக்கும் ஆதியான “ஓம்” மந்திரத்தைக் குறிக்கிறது போலும். இந்த காலங்கடந்த திருச்சொல், காலங்கடந்த தெய்வீக கருத்துரைவை வெளிப்படுத்துகிறது. இதுவே

அனைத்து கருத்துக்களுக்கும் ஆதியானது. இந்த ஒன்றைப் பற்றினால் அது அனைத்து கருத்துருக்களுக்கும் பிறப்பிடமான ஒன்றைப் பற்றிப்பிடித்தது போலாகும், மற்ற அனைத்தையும் புரிந்து கொள்ள ஏதுவாக ஆகும். அந்த ஒரு திருச்சொல் அந்த ஒரு தெய்வீக கருத்துரு ஆத்மனின் முற்றான கூட்டுத்தொகையின் தனி எண்ணாகும். Integer என்றால் முழு என். ஆத்மனின் பல்வேறு வெளிப்பாடுகள் ஒன்று சேர்த்தால், கூட்டினால் பெறப்படும் முழு என், முழுமை என்றால் இறைவனான அந்த ஒருவனே. சமன்பாடு கொள்ளாத எல்லாமும், அந்த சமமான ஏக ஒன்றிற்குச் சமமாக்குகின்ற ஆத்மனின் முழுமையான கணக்கிற்கான முழு என் அங்கு காணப்படவில்லை. இங்கு இருக்கும் எல்லாமும் விதவிதமானவை, வேறுபாடு உடையவை, சமமற்றவை. இவையனைத்தும், அனைத்திலும், அனைத்திற்கும் அந்த ஒருவனுக்கு சமமானது, அந்த ஒருவனை நாம் பகுக்க முடியாது, அவன் மாறாதவன். காலங்கடந்த அந்த ஒற்றை திருச்சொல் மட்டும் அங்கு இல்லை / அது தன்னுடையதனிமை ஒசையில் முடிவிலியை சுமக்கிறது; அங்கு ஒரேயொரு உயர் கருத்துரு இருக்கிறது, அதுவே எல்லா கருத்துருக்களுக்கும் திறவுகோலாகும்; ஒரு முழு என், அது இப்பிரபஞ்சத்தில் இருக்கும் விதவிதமானவற்றை வேறுவேறாக இருப்பவற்றை ஒன்று சேர்த்து ஆத்மனின் மூரணமான கூட்டுத் தொகையாக ஆக்குகிறது. அங்கு இருக்கும் ஒற்றைக் குறியீடு மற்ற எல்லா குறியீடுகளின் விளக்கமாக ஆனது, இந்த வெளிப்பாட்டை உருவாக்கியிருக்கும் எல்லா குறியீட்டு வடிவங்கள், ஜீவன்கள் மற்றும் இயக்கங்கள் யாவும் அந்த ஒற்றைக் குறியீடே. அதுவே அப்பூரணனின் முழுமையான பொருள் அட்டவணையாம்.

Index finger என ஆங்கிலத்தில் அழைக்கப்படும் நம்முடைய ஆட்காட்டி விரலால் நாம் ஒன்றைச் சுடித்துக் காட்டுவோம். Index என்பது ஒன்றைச் சுட்டித்துக் காட்ட உபயோகப்படுத்துவது அல்லது ஒரு வழிகாட்டியாக இருப்பது என எதுவாக வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம். ஒரு புத்தகத்தில் காணப்படும் தலைப்பு அல்லது பொருளின் அகர வரிசையை அதனுடைய பக்க எண்களுடன் இருக்கும் அட்டவணையைக் குறிப்பிட இச்சொல் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இந்த அட்டவணையை உபயோகித்து நாம் படிக்க, கற்க விரும்பும் பொருளை எளிதாக கண்டுபிடிக்கலாம். இறைவன், அப்பூரணன் அனைத்திற்கும் அப்பாற்பட்டவன். ஆனால் ஸ்ரீஅரவிந்தர், அப்பூரணனுடன் அனைத்தையும் கடந்த அந்த எல்லையற்றவனுடன் இந்த வெளிப்பாட்டை இணைக்கும், தொடர்புபடுத்தும் ஒரு மறை குறிப்பு, ஒரு திருச்சொல், ஒரு தெய்வீக கருத்துரு இங்கு இருப்பதாக கூறுவது போல் தோன்றுகிறது. ஆனால் அசுவபதி தற்போது நுழைந்திருக்கும்

அந்த சூத்சம் பிரபஞ்சத்தின் வளமையும் வனப்பும் அந்த பொருள் அட்டவணையில் காணப்படவில்லை. இங்கு நம்முடைய இத்தால் உலகில் எவ்வாறு நம்மால் அறிய முடியவில்லையோ அதைப் போன்றே அங்கும் இருக்கிறது. அதைக் கண்டறிய அவர் வெளிப்பாட்டின் வரம்பிற்கு அப்பால், அதைக் கடந்து செல்ல வேண்டும். நூல் மூன்றில் நிச்சயமாக இதை அவர் அடைவார். இதற்கிடையே நாமும் அவருடைய தேடலை பின்பற்றிச் செல்லலாம். அவருடைய பயணம் இப்பிரபஞ்ச இருப்பின் பல்வேறு தளங்களினாலே கடந்து செல்வதாக இருக்கப்போகிறது.

The English of Savitri

Volume 1, Book One – The Book of Beginnings,
2nd revised edition 2017, Rs. 550.00

Volume 2, Book Three – The Book of the Divine Mother,
2016, Rs. 450.00

Volume 3, Book Seven – The Book of Yoga,
2017, Rs. 550.00

Volume 4, Book Ten – The Book of the Double Twilight,
2017, Rs. 550.00

Volume 5, Book Two – The Book of the Traveller of the Worlds
Part One – Cantos One to Four
2019, Rs. 550.00

Volume 6, Book Eleven – The Book of Everlasting Day
and Book Twelve – Epilogue
2020, Rs. 650.00

Volume 7, Book Two : The Book of the Traveller of the Worlds
Cantos Five and Six :
2021, Rs. 650.00

Volume 8, Book Two : The Book of the Traveller of the Worlds
Cantos Seven, Eight and Nine
2021, Rs.400

Volume 9, Book Two :The Book of the Traveller of the Worlds
Cantos Ten and Eleven
2021, Rs.500

Volume 10, Book Two – The Book of the Traveller of the Worlds,
Cantos Twelve, Thirteen, Fourteen and Fifteen
2021: Rs.450

Volume 11, Book Four – The Book of Birth and Quest
and Book Five – The Book of Love
2022: Rs.600

Volume 12, Book Six – The Book of Fate, Book Eight – The Book of Death and
Book Nine – The Book of Eternal Night
2023: Rs.600

These volumes are available for sale at Savitri Bhavan and at SABDA

The English of Savitri

Also available in e-publication formats from www.auro-ebooks.com

சாவித்ரிபவன் செய்திகள்

ஜனவரி 2023 — ஜூன் 2023

ஜனவரி:

ஜனவரி மாதம் முதல் ஒவ்வொரு மாதமும் முதல் செவ்வாய் கிழமையன்று லேரி அவர்கள் ‘Fundamentals of Sri Aurobindo’s Philosophy in Savitri” எனும் தலைப்பில் உரை நிகழ்த்தினார். ஜனவரி மாதத்திற்கு அவர் எடுத்துக் கொண்ட கருத்து ‘The Brahman: The Absolute The Omnipresent Reality, the Divine” என்பதாகும்.

ஜனவரி 27 அன்று கோர்டன் அவர்கள் தன்னுடைய புல்லாங்குழல் இசையுடன் ஷ்ரத்தாவன் அவர்களின் கவிதைகளை வாசித்தார். மேலும் ஷ்ரத்தாவன் அவர்களுடனான தன்னுடைய நினைவுகளை பகிர்ந்து கொண்டார்.

ஜனவரி 18 முதல் பிப்ரவரி 1 வரை ‘Eyes That See” என்ற புகைப்படக் கண்காட்சி இடம் பெற்றது. ஆனந்தி ஐங் மற்றும் சில்கி அரோரா இதை ஏற்பாடு செய்திருந்தனர்.

பிப்ரவரி:

திரு.லேரி அவர்கள் இரண்டாவது உரை பிப்ரவரி 7 ஆம் தேதியன்று வழங்கினார். தலைப்பு ‘The Involution and Evolution of the Spirit’



பிப்ரவரி 17 அன்று மேடி அவர்கள் ‘Life-Less Plastics’ என்ற தலைப்பில் நெகிழியினால் ஏற்படும் தீய விளைவுகள் பற்றிய ஒரு விழிப்புணர்வு உரையை நிகழ்த்தினார்.

பிப்ரவரி 20 முதல் மார்ச் 4 வரை ‘Flower Offerings at Savitri Bhavan’ எனும் புகைப்படக் கண்காட்சி நடைபெற்றது.

பிப்ரவரி 24 அன்று “மலர்களைக் கொண்டு எவ்வாறு அலங்கரிப்பது” என்பது பற்றிய பயிற்சி பட்டறை நடைபெற்றது.

மார்ச்:

மார்ச் மாதம் முதல் சாவித்ரி பவன் Dream Divine Series என்ற ஒரு புதிய தொடரை வழங்கத் துவங்கியது. ஆரோவிலில் புதிதாக சேர விரும்புவர்களுக்கு உதவும் வகையில் இது ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இத்தொடர் ஒவ்வொரு வாரமும் புதன் கிழமை மாலை 4.30-5.30 மணி வரை நடைபெறும். இதில் அன்னை ஸ்ரீ அரவிந்தர், ஆரோவில், பூரண யோகம் மற்றும் சாவித்ரி பற்றிய உரைகள், திரைப்படங்கள், ஒலிஒளி காட்சிகள் ஆகியவை இடம் பெறுகின்றன.

மார்ச் 2ஆம் தேதியன்று ஆரோவில் ஐக்கியம் பள்ளியின் மழலையர் வசூப்பிலிருந்து குழந்தைகள் சாவித்ரி பவனுக்கு வருகை தந்தனர். சாவித்ரி பவனில் நடைபெற்ற Flower offerings at Savitri Bhavan எனும் புகைப்படக் கண்காட்சியை கண்டனர்.

மார்ச் 7ஆம் தேதியன்று திரு. லேரி அவர்கள் தன்னுடைய மூன்றாவது உரையை வழங்கினார். தலைப்பு ‘The Psychic Being’



ஏப்ரல்:

ஏப்ரல் 4ஆம் தேதியன்று திரு.லேரி அவர்கள் தன்னுடைய நான்காவது உரையாக ‘Fate, Karma and Free-Will’ என்ற தலைப்பில் பேசினார்.

ஏப்ரல் 19 அன்று Dream Divine தொடரில் ஆரோவில்வாசி மனோஜ் பவித்ரன் பூரண யோகத்தை எவ்வாறு பயிற்சி செய்வது என்பது பற்றி பேசினார்.

மே:

திரு.லேரி அவர்கள் மே 2ஆம் தேதியன்று தனது ஐந்தாவது உரையாக ‘Error, Falsehood and Evil’ என்ற தலைப்பில் வழங்கினார்.

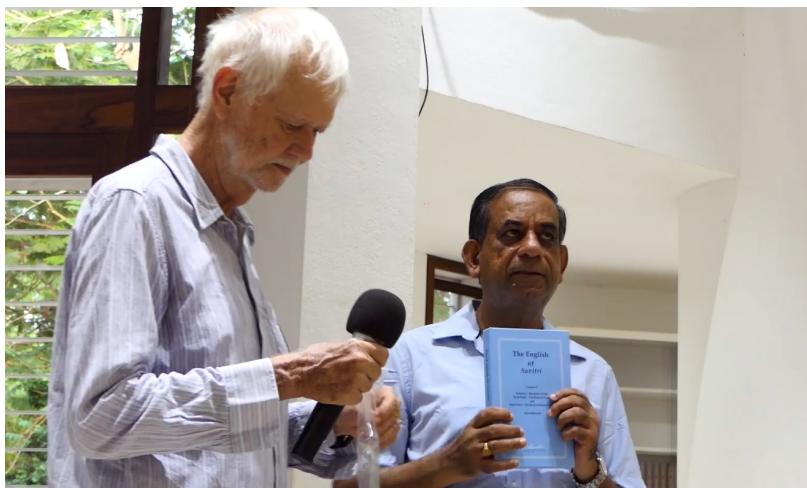
மே 24 அன்று டாக்டர் அலோக் பாண்டே அவர்கள் Human Relationships in Integral Yoga என்பது பற்றி உரையாற்றினார்.

ஜூன்:

நம் அனைவரது இதயத்திலும் நீங்கா இடம் பெற்றிருக்கும் ஷ்ரத்தாவன் அவர்களின் பிறந்த நாளும் அவர் தன் வாழ்நாளின் நோக்கமாகக் கருதிய The English of Savitri தொடரின் இறுதிப் புத்தகமான 12வது தொகுதியின் நூல் வெளியீட்டு விழாவும்



ஜூன் 4ஆம் தேதி சாவித்ரி பவனில் சிறப்பாக நடைபெற்றது. டாக்டர் அலோக் பாண்டே அவர்கள் நூலை வெளியிட்டார். ஸ்ரீஅரவிந்த ஆசிரமம் மற்றும் ஆரோவிலில் இருந்து பலரும் கலந்து கொண்டனர். மேலும் ஷ்ரத்தாவனுடனான தங்களது நினைவுகளை அவர்கள் பகிர்ந்து கொண்டனர்.





7 & 14: ஆரோவில்வாசி ஆவிஷ் ஜோவி Sri Aurobindo's Vision and Integral Yoga மற்றும் Practical Aspects of the Integral Yoga எனும் தலைப்பில் உரையாற்றினார். மேலும் ஆரோவிலில் புதிதாக சேர விரும்புவர்கள் கேட்கும் கேள்விகளுக்கு பதிலளித்தார்.

28: The Dream Divine Seriesன் ஒரு பகுதியாக டாக்டர் ஆனந்த ரெட்டி அவர்கள் "Musings on The Mother" என்ற தலைப்பில் அன்னையுடனான தன்னுடைய நினைவுகளைப் பகிர்ந்து கொண்டார்.



சாவித்ரி பவன் பணிகளுக்கு உதவ

சாவித்ரி பவன் நன்கொடைகளையும் நல்லெண்ணம் கொண்டோரின் பொருளுதவியையுமே சார்ந்திருக்கிறது. சாவித்ரி பவன் கனவை நனவாக்க உதவும்படி கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

நீங்கள் இந்தியாவில் வசிப்பவராக இருந்தால்

தங்களுடைய நன்கொடைகள் வருமானவரிச் சட்டம் செக்ஷன் 35 (i)(iii) யின் படி 100% வரிவிலக்கு அளிக்கப்படுகிறது.

காசோலை அல்லது வரைவோலை (Cheque or DD): காசோலை மற்றும் வரைவோலைகள் Auroville Unity Fund எனும் பெயருக்கு எடுக்கப்பட்டு சாவித்ரி பவன் முகவரிக்கு அனுப்ப வேண்டுகிறோம்: Savitri Bhavan, Auroville 605101 Tamil Nadu. Phone 0413 262 2922.

வங்கி மூலம் செலுத்த: Auroville Unity Fund என்ற பெயருக்கு செலுத்தப்பட வேண்டும்.

Acc. No. 10237876031 (80G or Ordinary Receipt) or Auroville Unity Fund Acc. No. 31612623238 (for 100% tax relief under SSR),

State Bank of India, Branch code No. 0003160

IFSC code SBIN0003160 Auroville International Township.

Purpose: "SAVITRI BHAVAN".

குறிப்பு: தங்களது PAN எண்ணை தவறாது குறிப்பிட வேண்டுகிறோம். தங்கள் நன்கொடைகளை அனுப்பியவுடன் தவறாது சாவித்ரி பவனுக்கு தெரிவிக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

QR code உபயோகித்தால் வருமானவரி விலக்கு அளிக்கப்படும் ரசீது வழங்கப்பட மாட்டாது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

எல்லாத் தொடர்புகளுக்கும்

சாவித்ரி பவன்,

ஆரோவில் 605101, தமிழ்நாடு

தொலைபேசி எண்: 0413 262 2922

மின்னஞ்சல்: savitribhavan@auroville.org.in

இணையதள முகவரி: www.savitribhavan.org



“சாவித்ரி
உலகின்
திருஉருமாற்றத்திற்கான
மந்திரம்”

அண்ணை